

DVOMESEČNIK
LETNIK 76, ŠTEV. 4 (524)
GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

JULIJ
AVGUST
2003

4

Salezijanski Vestnik



Celje
upi in načrti



Bl. Filip Rinaldi, tretji don Boskov naslednik;
ustanovitelj don Boskovih prostovoljk

Je čas počitnic in je čas milosti!

Dragi mladi in odrasli, kristjani in ljudje dobre volje, sestre in bratje: salezijanci, sotrudniki, don Boskove prostovoljke in prostovoljci; ljuba salezijanska družina, vsi prisrčno pozdravljeni.

Za nami je še eno šolsko in veroučno leto, v župnijah se je umirilo, vroči dnevi kar kličejo na dopust. Pa saj smo si ga zaslužili, mar ne!? O, kaj vse smo naredili! Če kaj ni bilo dobro, obžalujemo, a bodimo zadovoljni in hvaležni Bogu za mnoge uspehe in dobrote.

»DELO IN ZMERNOST!«

Tako nas uči don Bosko. Delo ni lahko. Saj veste, kakšna šta dandanašaji svet in družba. Življenje je več kot naporno, ker je »plavanje proti toku« vedno bolj pogosto in obširno. »Plavanje proti toku«, kjer je potrebno, je naloga vsakega kristjana. Ali plavate kdaj tako?! Pravzaprav pa je tudi »plavanje s tokom« težko in nevarno.

»POJDITE IN SE ODPOČIJTE!«

Takov pravi Jezus. Potrebno je torej, da se odpočijemo in si nabere moči za naprej. Pred nami je čas dopusta. To je čas, ki ti prevzame srce, dušo in telo. Postaneš mehak, bolj dovzeten za novo, bolj odprt, pripravljen, poslušen, čuječ, sprejemljiv. Postaneš voljan, da v tebi nekaj zori, kot zori po njivah, sadovnjakih in vinogradih. Vse zori in se zbira za čas, ko bo zima, ko njive ne bodo rodile. Ko bodo zopet prišle skrbi in delo. Dopust je hkrati priprava na čas, ko bo treba zastaviti vse moči za delo na žetvi, ki je velika, a delavcev premalo. Privoščimo si torej počitnice.

»VI STE LUČ SVETA.

Če pa se sol spridi, s čim bodo solili?« Kot kristjani smo

odgovorni za zgledno preživljanje počitnic. Vsak na svoj način. Tudi tako, da ob nedeljah in praznikih ne bomo delali in ne bomo hodili po trgovinah in nakupih. Pogosto bomo pri sv. maši, četudi bomo v tujem kraju. Ženske se bomo odpovedale izzivalnim oblačilom in razkazovanju, v cerkev pa bomo kljub vročini hodile spoštljivo oblečene. Raje se bomo odločali tudi za gore, duhovne vaje, versko branje, dobroto, pomoč, prijaznost, za obisk Božjih poti, morda don Boskovih krajev, Rakovnika ipd. Tudi v javnosti se bomo pred jedjo in po jedi pokrižali ... Mnogo je načinov, kako lahko kot kristjani pomagamo svetu, v katerem veliko ljudi tava kakor v temi. Bodimo dobro orodje v Božjih rokah. Saj gre vendar za reševanje duš za večno srečo v nebesih.

DON BOSKOVE PROSTOVOLJKE

Tudi me, kot svojevrstna oblika posvečenega življenja sredi sveta, bomo počitnikovale. Življenje čistosti, uboštva in pokorščine sredi sveta ni vedno lahko. Biti neporočena in skrbeti za službo, stanovanje, prehrano, obleko, avto, molitev, za delo v župniji in v politiki, za salezijanskost, zdravje, za lastno duhovno rast in svetost ter za ljudi okrog sebe – vse to zahteva veliko truda in napora. Ni tako lahko, je pa lepo; osrečuje, z občutkom poklicanosti, poslans-





DVOMESEČNIK

4/2003, letnik 76 (štev. 524)
Glasilo za salezijansko družino
Izdaja Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

Ureja uredniški odbor
Urednik: Janez Potočnik
Lektoriranje: Jerneja Kovšca
Grafična priprava in založba:
Založba Salve, Ljubljana
Tisk: Schwarz, d.o.o., Vrhnika
ISSN 0353-0477



VSEBINA

Črno jezero, Čarna Mūra: Vi ste luč sveta	4
Živeči človek je Božja slava – mag. Franc Maršič	8
Duhovni poklici zorijo ob molitvi – Ivan Turk, sdb	11
Vzgoja za moralne vrednote – prof. Tone Ciglar, sdb	12
Celje, Don Boskov center	16
Molitev ob sliki: "...in dal bi ti žive vode!"	18
Štiri sestre – Barbara Kavčnik	20
Graditelj dveh cerkva – Janez Mirtek, sdb, Albanija	22
Naš skupni dom – Janez Potočnik, sdb	26
Obvestila – programi Salezijanske mladinske pastoralne in drugi	30

SV izhaja v 56 narodnih izdajah, v 24 jezikih in v 151 državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada je nad 10 milijonov izvodov) in sicer: Antili (Santo Domingo) - Argentina **Avstralija** - **Avstrija** - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija - Centralna Amerika (Salvador) - **Češka** - Čile - Ekvador - Filipini - **Francija** - Haiti - **Hrvaška** - Indija 5x (angleško, malajalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - **Italija** - Južna Koreja - Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kong - Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - **Nemčija** - Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** - Rusija - Slovaška - **Slovenija** - Španija - Sri Lanka - Tajska - Urugvaj - **Velika Britanija** - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco** (krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo).



Salezijanski vestnik, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana
tel.: 01/427.3028, e-mail: vestnik@salve.si, www.sdb.salve.si

DAROVE za vzdrževanje Salez. vestnika in druge namene lahko nakažete na račun, vpišete namen plačila ter nas obvestite o namenu nakazila oz. prosite poštne uslužbenke, naj tudi sami jasno vpišejo namen: Salezijanci, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana. **Račun: 24200 – 9004141717 sklic 00 06.**

tva, dolžnosti, pomoči, sodelovanja, pripadnosti, darovanja. To pomeni prinašati Boga svetu in svet Bogu. Biti don Boskova prostovoljka je nekaj prekrasnega.

ODGOVORNO POSLANSTVO KRISTJANKE

Zato bomo počitnikovale. Vsaka na svoj način. Skupaj bomo šle na duhovne vaje, kjer bomo na samotnem kraju odložile vsakdanje skrbi, pregledale uspehe in neuspehe ter se pripravile na nove izzive. Letos bo še posebno slovesno, saj bodo tri gospodične, »Jezusove neveste«, podarile sebe Kristusu, za večno. Dodaj, dragi bralec in bralka, v molitvi prošnjo tudi za nas.

Molimo drug za drugega. Molimo za svetost in stanovitnost poklicanih ter za nove duhovne poklice. Kdor prosi, prejme. Saj poznate tisti vzklík: *Skup držimo, pa bo šlo!* Kot salezijanska družina imamo veliko skupnega.

Bodimo veseli kristjani! V teh jubilejnih in počitniških dneh obiščimo nebeško mater na Rakovniku in se ji priporočimo. V teh dneh deli obilo milosti. Jezus je z nami vse dni do konca sveta. Tudi na počitnicah!

Predragi! Imejte se lepo. Naj vam gre letos še bolje kot doslej. In kakšno si zapojte! Morda se kje srečamo! Obilo Božjega blagoslova vam želimo. Bog z vami!

Don Boskove prostovoljke



VERŽEJ



PRENOVA MARIJANIŠČA

Salezijanski zavod v Veržeju dobiva prenovljeno podobo zunaj in znotraj. Nujno je bilo zamenjati vse lesene strope, dotrajanla okna in vrata, delno ostrešje, vso kritino in še marsikaj... Obnovljeni del zavoda je dobil tudi novo fasado. Dvoriščni del zavoda krasi zelo lepa velika freska (4x5 m), ki predstav-

lja načrtovano poslanstvo zavoda z don Boskom v sredini, ki rešuje mladino iz valov tega sveta. Freska je delo in darilo slikarja Jožeta Osterca iz Veržeja.

Če pa hočemo dobiti uporabno dovoljenje za prenovljene prostore, moramo obnoviti še kuhinjo in kletne prostore...

Hvala Bogu, Mariji Pomočnici, salezijanski inšpektoriji in vsem, ki nam kakorkoli stojite ob strani in dajete poguma, da pri načrtovanem delu vztrajamo... Bodite z nami še naprej!

Ob prenovitvenih delih pa si prizadevamo, da nemoteno poteka tudi versko-vzgojni programi.

SREČANJE DRUŽIN

Papež Janez Pavel II. je v svojem Pismu družinam zapisal: "Vsaka družina ima pravico do ljubeče pomoči Cerkve... Za vse naj ima Cerkev besedo resnice, dobrote, razumevanja, upanja in žive soudeležnosti v njihovih, včasih dramatičnih težavah; vsem nudi svojo nesebično pomoč, da

bi se mogli približati vzoru družine, kakršno je hotel Stvarnik."

Ker želi biti Salezijanski zavod v Veržeju na voljo še posebej družinam, smo salezijanci in sestre hčere Marije Pomočnice iz Murske Sobote 11. maja 2003 že tretjič organizirali celodnevno srečanje družin. Tema srečanja je bila: **Demokratičnost družbe in njen odraz v družini**. Zelo primerna in potrebna tema za današnji čas. Predavatelj je bil **dr. Janez Vodičar, salezijanec**. Predavanje je bilo zelo pozitivno sprejeto in obogateno s pogovori v skupinah. Za otroke pa je bil tudi pripravljen program.

Lepo vreme nam je omogočilo kosilo na prostem. Po kosilu smo šli v Dom kulture in si ogledali igro *Pepelka*, ki so jo pripravili starši, ki imajo otroke v vrtcu Lavra. Le-tega vodijo sestre hčere Marije Pomočnice. Za zaključek smo se zbrali v župnijski cerkvi in se s sv. mašo zahvalili Bogu in drug drugemu za čudovita doživetja. Razšli smo se v želji, da se ob priliki ponovno srečamo, če ne prej, pa drugo nedeljo v mesecu maju 2004.

POHORJE

SALEZIJANCI NA DUHOVNIH VAJAH

Vsako leto se sobratje salezijanci zberemo za en teden na letnih duhovnih vajah. To je predvsem čas duhovnega poglobljanja, osebnega razmišljanja in bolj zavzete molitve. Seveda ni brez pomena medsebojno druženje in srečevanje, ko oddaljenost in različnost poslanstva čez leto to vedno ne dovoljuje. Duhovne vaje letos potekajo v Celju, na Pohorju in v Želimljem in to ob različnih terminih, tako da si lahko vsak izbere primeren čas. Vo-

ditelj Tone Ciglar jim je dal naslov: *Obnovitev zaveze z Bogom in z brati*. Na njemu lasten način nas je spodbujal k še bolj salezijanskemu delu in molitvi. Ni pridigal, ni predaval, ni teoretiziral, ampak na sproščen način podajal svoja razmišljanja. Vse se je stekalo v eno misel: *Kljub vsemu ostajam salezijanec*. Sadovi navdušenja sobrata Toneta se bodo slej ko prej pokazali v življenju in delu sobratov salezijancev, teh pa bodo deležni tudi mladi in



vsi, ki nas spremljate. Tudi zato naj velja zahvala Bogu in Mariji za milostne trenutke, sobratu Tonetu pa za njegova pričevanja, ki jih še kako potrjuje s svojim življenjem in delom.

šos



SEVNICA

ANIMATORSKI KRIŽ

V Sevnici tudi uradno prvi animatorji. 8. junija 2003 smo bili v Sevnici imenovani prvi »izšolani« animatorji. Med slovesno sveto mašo ob zaključku veroučnega leta smo prejeli animatorske križe in tako pred Bogom, otroki in celotnim občestvom potrdili naše prizadevanje pri tem delu. Skozi triletno šolanje se nas je prebilo kar lepo število, svoje znanje pa smo vseskozi izpopolnjevali tudi pri delu z otroki v našem mladinskem centru. Imenovali so nas za animatorje skupine.

Poleg nas pa so animatorski križ prejeli tudi mlajši animatorji. Imenovani so bili za animatorja – pomočnika. Tisti, ki niso šli skozi to šolanje, a imajo za sabo veliko življenjskih izkušenj, pa so bili imenovani za častne animatorje.

Sprejeli smo odgovornost, ki se je zavedamo, animatorji smo tudi izven dejavnosti župnije, sedaj nas ljudje poznajo in nam prepuščajo otroke, mi pa smo sprejeli to odgovornost, ta dar, ki nam je v veselje in nas duhovno bogati.

Andrej Hafner

SLOVAŠKA, TRNAVA

FESTIVAL LUMEN – PANE S TEBOUM

Pane s teboum! Gospod s teboj! Kjerkoli si, karkoli delaš, četudi plešeš v diskoteki, skačeš v telovadnici, se potepaš s prijatelji. Vedno pa delaj vse v imenu Boga in za Boga, zavedaj se, da je On ob tebi, da si Njegov.

Tako je bilo skupno sporočilo vseh ansamblov in pričevalcev na že 11. največjem festivalu duhovne glasbe za srednjo Evropo, na Lumnu. Trideset slovenskih glav se nas je že zgodaj 2. maja odpeljalo proti slovaški Trnavi. Pripeli so nam oranžne trakce in prav *luŝtno* je bilo srečevati valove mladih s takimi zapetnicami. Festival se je uradno začel s sv. mašo in se nadaljeval v športni dvorani s koncertom štirih skupin. Skupine in povezovalci so s katehezami vzpodbujali zbrane, vrhunec pa je bil nastop skupine Yfriday in Američanke Alli Rogers. V soboto smo se lahko udeležili priče-

vanj, ki so bila večinoma v slovaščini, z izjemo pričevanja angleško-slovaške skupine Heaven's Shore, ki je zelo priljubljena, pesmi pa so res sadovi izkustev srca. Sledili so nastopi desetih skupin s Slovaške, Češke, Poljske in Amerike.

Na festivalu ni bilo nobenih prepovedanih vonjav in na stotine mladih se je odlično zabavalo. Zvedeli smo, da na Lumnu ni problemov z alkoholom ali drogami, saj mladi pridejo na Festival zaradi glasbe, srečanj, pa tudi zato, ker hočejo dokazati, da so motor Cerkve na Slovaškem ... Prihodnje leto nas čaka 12. Lumen, ki ni nek mega žur, ampak srečanje z Bogom ob mladih, v ritmih divje, pa tudi mirne glasbe, ob poskakovanju, ploskanju in prepevanju v imenu Boga. Haleluja!

Kristina

ČRNA GORA

Pred nekaj tedni so se začela zahtevna obnovitvena dela salezijskega centra. Prenovljeni bodo prostori mladinskega centra Don Bosko in urejeni prostori za izvajanje raznih tečajev, seminarjev in študijsko/poklicnega izobraževanja. Tukaj zavzeto delujeta slovenska salezijanca Andrej Baligač in Rudi Tisel.



hudobni festival gospel music

„Konec slove je svetlo
pre morem novej
uporabljen na mojih
čustvih.“
1992-1993

**2. – 3.
maja 2003**

**Mestská
športová
hala v Trnavě**

Alli Rogersová

XI. ročník
Pod záštitou Petra Dvorského

All Star United



ČARNO JEZERO

Že dvanajsto leto se je te prireditve udeležila množica otrok (blizu 1000 in še kakih 200 animatorjev). Rdeča nit letošnjega srečanja se je napletala okrog svetopisemskega stavka *Vi ste luč sveta*. Prek dejavnosti, poimenovanih *otoki* (igre, lutkovno-gledališke predstave, tekmovanja, izdelovanje različnih predmetov ...), so udeleženci pod različnimi vidiki skušali odkrivati in razumeti, na kakšen način so lahko v svojem življenju dobrotna luč svojim bližnjim. 25 otokov je bilo razdeljenih na pet enot – celin, da bi luč prežarila vse celine sveta. Če so udeleženci obiskali vsaj enkrat vsako celino in iz nalepk sestavili napis *Bodi tudi ti luč sveta*, so na koncu prejeli svečko z domiselnim simbolom letošnjega Čarnega jezera. Eden od otokov je bil letos namenjen spoznavanju salezij. misijonarja Jožka Kramarja, o katerem je Tone Ciglar v obnovljenem rakovniškem gradu pripravil razstavo.

Med sv. mašo ob sklepu prireditve je voditelj bogoslužja Hanzej M. Rosenzopf z Jezusovimi besedami navzoče povabil, da bi luč veselja in navdušenja ved-

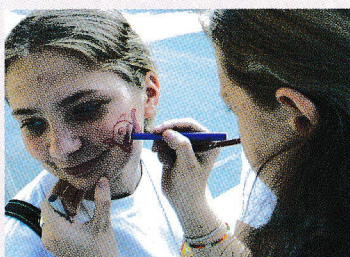
no svetila v srcih vseh, ki so se srečali na Čarnem jezeru. Po pesmi v čast don Bosku, svetniku veselja, ki salezijansko družino v pripravi takšnih prireditev vedno znova navdihuje s svojim duhom mladostne svetosti, je počasi začela odtekat reka navdušenih otrok. Čarno jezero kljub svoji tradiciji – ali pa prav zaradi nje – ostaja čarno, z vedno novo svežino. Zato je prireditev Čarno jezero kot žareča, navdušujoča luč, ki v srca vliva nov polet in daje novo moč.

kn



VI STE LUČ SVETA!

V Ljubljani na Rakovniku je poznana prireditev, festival za otroke, pod naslovom Čarno jezero, na Primorskem v Ankaranu Čarno morje (ki je navadno jeseni), v Veržetu pa Čarna Mura. V Veržetu je bil ta festival za otroke 14. junija, ob izteku šolskega leta, na Rakovniku pa nedeljo prej, 7. junija. Geslo letošnjega festivala je bilo: Vi ste luč sveta!



ČARNA MÜRA

Na festivalu otrok Čarna Müra (letos drugič!) se je zbralo več kot 500 otrok in okrog 100 animatorjev. Organizacijski odbor (Janez Krnc, salezijanec, Jože Rogač, kaplan iz Beltincev in s. Marta Zadavec) si je več mesecev zelo prizadeval za dobro izvedbo tega festivala. Posebna zahvala gre mladim animatorjem, ki so se kar nekajkrat zbrali v pripravi na ta festival, in donatorjem, ki so prispevali svoj dar za srečolov.

Otroci so šli ob prihodu skozi tunel in na izhodu dobili rutice v treh barvah. Tako so bili razdeljeni v tri velike skupine (*brodove*, ki so jih vodili brodarji). Potem so se razdelili na manjše skupine (21), ki so jih vodili animatorji v polurnem programu. Vsaka skupina je lahko sodelovala v

8 skupinah-rokavih. Program je bil zelo pester. Ves čas programa je bil med nami rokohitrc Toni Mežan z Bleda, ki je zelo popestril celotno dogajanje. Za glasbo in petje je poskrbel ansambel iz župnije Murska Sobota. V prostem času je bil tudi srečolov. Vsaka srečka je zadela. Srečo smo imeli tudi v vremenom, saj je ponoči pred festivalom Bog poslal nekoliko dežja, ki je ohladil razgreto prekmursko ozračje.

Vrhunec dogajanja je bila sv. maša, ki jo je vodil g. Martin Vöröš, dekan in voditelj Pomurskega pastoralnega področja. Pri maši je bilo odlično sodelovanje in petje vseh navzočih ob spremljavi ansambla. Vsak otrok je na koncu dobil še svečo z napisom *Vi ste luč sveta* - z željo, da bi bil vsak majhna lučka v svoji družini in svojem okolju tudi med počitnicami.



■ **KONGO.** V tej afriški državi, kjer zadnja leta na severovzhodu delujeta tudi slovenska salezijanska misijonarja Lisjak Danilo in Poljanšek Vilko, so divjale številne državljanske vojne, ki še kar trajajo. Nekateri govorijo kar o treh milijonih mrtvih od l. 1998!

■ **TADŽIKISTAN.** V mnogih državah Bližnjega in srednjega vzhoda divjajo razne vojne. Kot luč v temi in znamenje upanja pa je pobuda misijonarjev v glavnem mestu Dušanbeju: k skupni mizi so sprejeli nad 60 prepotrebnih in lačnih muslimanskih in katoliških otrok.

■ **UKRAJINA.** V tej bivši sovjetski državi so državne oblasti konec maja letos uradno priznale salezijansko poklicno šolo v Lvivu. To je prva državno priznana salez. poklicna šola na območju nekdanje SZ.

■ **ITALIJA, Portici.** Ob stoletnici navzočnosti salezijancev je v to italijansko mesto prišel tudi vrh. predstojnik salezijancev Pascual V. Chavez in pomenljivo dejal: »Vrnimo se na dvorišča, da bomo bližu otrokom in mladini!«

■ **KOSOVO.** Vrh. delegat salezijanske družbe za misijone Fr. Alencherry je maja obiskal salezijanske postojanke na jugu Balkana: v Albaniji, Črni gori in na Kosovu. Ob tem se je srečal tudi z našimi misijonarji (Borštnik, Mirtek, Baligač, Tisel, Nosh). Vzhičen je izjavil: »Prevzet sem nad opravljenim delom salezijancev v teh zadnjih letih! Salezijanci so opravili veliko delo in poslanstvo se lepo razvija.«

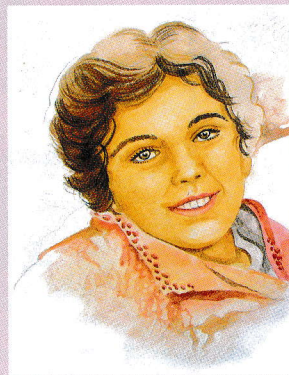
■ **IRAK, Mosul.** Po uničujoči vojni se bodo salezijanci (iz inšpektorije srednjega vzhoda) spet vrnili med mlade v Irak v Mosul. Tam bodo, tako kot že lani, organizirali tritedenski poletni oratorij: za približno 400 otrok (dopoldne) in 300 mladih (v poznih popoldnevih).

Prišli bodo iz sedmih kaldejskih in sirokatoliških župnij.

■ **ITALIJA, Rim.** Zdravniška komisija pri kongregaciji za zadeve svetnikov je 27. maja letos potrdila čudež na priprošnje portugalske sotrudnice in velike mistikinje Božje služabnice **Aleksandre da Costa** (1904-1955). Celih 14 let se ni dotaknila hrane, živila je samo od vsakdanje evharistije. Čudež: neka še živeča Portugalka je l. 1995 na priprošnje omenjene A. Costa čudežno ozdravela od parkinsonove bolezni.

■ **ITALIJA, Casarsa.** Otroška katoliška akcija (ACR) je začela s pobudo »Tisoč hiš za tiste brez strehe«. Akcijo je spodbudil salezijanski misijonar v Indiji don Dino Collussi. Omenjena pobuda predvideva, da bi samo s 1300 evri zgradili eno majhno hišico za tiste, ki živijo na cesti. Omenjenemu misijonarju je predsednik Italije C. A. Ciampi že podelil odlikovanje, in sicer t.i. *Zvezdo italijanske solidarnosti*.

■ **SIRIJA, Aleppo in EGIPT.** 10. maja je bila v tem mestecu velika slovesnost. V salezijanski cerkvi je bil v duhovnika posvečen domačin iz Sirije Chadi Ibrahim, posvetil pa ga je škof salezijanec mons. Armando Bortolasso. To je 14. duhovni poklic iz tega področja (od tega je šest salezijancev). V Minia v Egiptu pa je bil 6. junija letos v koptskem obredu posvečen v duhovnika salezijanec Abdo Fatih Milad. Posvetil ga je škof mons. Ibrahim Ishaq.





VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRITEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.
Tako nam sporočite
spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6
1000 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

Živeči človek je Božja slava

Bog je ustvaril človeka po svoji podobi. Samo takemu človeku lahko razodeva svojo slavo, lepoto in dobroto. Človekovo življenje pa more postati podobno Božjemu življenju.

USTVARJEN PO BOŽJI PODOBI

To, kar je dobro in ljubezni vredno v vsem stvarstvu, se na poseben način kaže v vsakem človeku. Božja narava je dala človeku veliko bolj dostojanstveno bivanje, kakor mu to nudi sama narava, pravi Frančišek.

Temelj krščanskega humanizma je Božja ljubezen. »Bog te ni vrgel v ta svet, ker bi te potreboval. Ustvaril te je, da bi v tebi – in po tebi – deloval s svojo dobroto«, je Frančiškova spodbuda za vsakogar.

Posebno dostojanstvo človeka je v tem, da je bitje, obdarovano z razumom, in celo po Božji podobi in sličnosti, še več: človek naj ne bi bil le podoben Bogu, marveč naj bi bil deležen iste, božanske narave (2 Pt 1, 4)

»Bogovi ste!« beremo v Svetem pismu.

»POPRAVILO« BOŽJEGA DELA STVARJENJA

Ker je človek s svojo grešnostjo, poimenovano izviri

greh načel Božje delo stvarjenja, ga je Bog popravil, dopolnil s še veliko večjim in lepšim načinom: razodel nam je še večjo polnost svoje ljubezni. Po načrtu odrešenja je del Boga, sam Božji Sin, postal nam enak v vsem, razen v grehu. »Odrešenje našega Gospoda napravlja našo naravo, ki je bila deležna tega odrešenja, še bolj dragoceeno in polno sladkosti, kakor če bi ostala za vedno brezgrešna po originalni zamisli«, občuje veličino Božje ljubezni Frančišek Saleški.

Vse naše slabosti in grešnosti, vse naše stiske in dvomi, vsi naši notranji boji so že zaznamovani z milostjo odrešenega človeka. V naši človeški naravi je že vgrajena tista temeljna potreba po Božji dobroti, ki nam jo more samo On zapolniti, da se čutimo »polne, resnične ljudi«.

Sv. Avguštin je to izrazil z znanimi besedami: »Nemirno je naše srce, o Bog, dokler se ne spočije v tebi!« To praznino v nas more zapolniti samo Bog. Ni dovolj noben uspeh ali kariera, niti še tako ljubljena oseba,





dr. Pascual Chavez, vrh. predst. salezijancev

TISOČ DON BOSKOVIH OBRAZOV

Z nogami na tleh

Don Bosko je bil spreten človek, zakoreninjen v zemlji... Vseeno pa ni nikoli zapustil neba! Tako je za svoje sinove odkril nov in izviren način, kako postati svetnik

■ **»Don Bosko je bil Božji človek moderne dobe, tako kot Elija v svojem času.** Ta njegova lastnost mu prija!« (W. Nigg). Čeprav se to mnenje svetnikovega protestantskega biografa zdi morda pretirano, sovpada s podobo, ki jo o don Bosku ohranja salezijanska tradicija: »Globoko Božji človek; poln darov Svetega Duha; živel je, kakor bi gledal Nevidnega« (Konstitucije, 21 čl.)

■ **To ostaja velika don Boskova skrivnost, korenina njegovega čudodelnega delovanja** in najboljša definicija njegove presenetljive svetosti: »Za razliko od drugih svetnikov v don Bosku ni izginilo tisto človeško!« (C. Colli). Obdarjen s priljudnim značajem in prirojenimi krepostmi podeželskih ljudi je bil nagnjen k delavnosti. »Zares bi težko našli drugega svetnika, ki bi znal tako kot don Bosko spregati in uporabiti glagol delati« (E. Ceria). Neutrudno delati je bilo zanj način sodelovanja z Bogom za rešnje mladine, njegova življenjska naloga.

■ **Živel je pod tistim Božjim pritiskom, ki je značilen za življenje vsakega povabljenca, vsakega preroka;** ki ga je prisilil v službo mladim, »dokler bo v njem le trohica življenja« (MB 18,457). »Skrivnost vsega njegovega dela in nedoumljivega uspeha tiči prav v nenehni povezanosti z Bogom, nikoli prekinjeni, ki je njegovo življenje spremenila v nenehno molitev« (Pij XI). Don Bosko je znal stati pred Bogom, ko je bil med mladimi, in je znal srečati Boga med mladimi, katerim je bil namenjen: »Dejaven mistik, ki sprejema in preizkuša Boga ne samo v določenih trenutkih molitve, ampak tudi v samem apostolskem delu; ki se ga dotika in ga čuti, medtem ko sodeluje pri uresničevanju njegovega rešenjskega načrta« (P. Brocardo).

■ **Don Bosko je odkril Boga v vsakdanjosti, govoril z njim takrat, ko je govoril z mladimi,** in tako stalno živel globoko vez z Očetom. Na osnovi svoje lastne izkušnje je papež Pij XI, ki ga je posvetil za blaženega, dejal: »K njemu so hodili judje iz celega sveta, iz Evrope, Kitajske, Indije. On pa je bil tam, kot da ne bi bilo nič posebnega, poslušal je vse, razumel vse, odgovarjal vsem, ob tem pa je bil vedno globoko zbran, kot da se ni menil za tisto, kar se je dogajalo; zdelo se je, da so njegove misli drugje, bil je z Bogom«.

■ **Don Bosko je izkusil Boga, v življenju, prepolnem skrbi, ker je živel, »kakor bi gledal Nevidnega«.** Težko bi našli bolj posrečeno obliko, s katero bi opisali izvornost njegove svetosti; tu je brez dvoma zakoreninjena njegova presenetljiva modernost.



ali še tako bogata materialna sredstva. Bog v svoji neskončni ljubeznivosti in vsemogočni dobrotljivosti more edini prehovati in presehati naše želje in potrebe.

SAMO Z BOGOM SMO KOMPLETNI LJUDJE

Francišek v nekaki mistični vznemirjenosti vzklika:

POTREBEN SI BOGA, IN SPOSOBEN SI GA (sprejeti)! GORJE, ČE SE ZADOVOLJIŠ S KAKO STVARJO, KI JE MANJ KOT BOG.

Brez Boga ne boš mogel postati nikoli *kompleten človek*. In kdo naj pomaga današnjemu človeku, zaznamovanemu s temeljnim nezadovoljstvom in zafrustriranostjo, ki tava skozi življenje brez

smisla in cilja? Prazne množice v matematiki so smešne, prazne osebnosti, in to take, ki so celo od-

govorne za prihodnost našega naroda, pa kaj hitro lahko postanejo tragedija.

V Bogu je nadčloveška polnost našega dostojanstva, v njem je moč in luč, ki nam pomaga odkrivati v sebi številne Božje darove, ki naj postanejo zaklad za druge, če jih izkopljeemo in oplemenitimo z vsakodnevnim prizadevanjem. Tako bomo okusili življenje, resnično vredno človeka, ki je Bogu v čast in narodu v korist, bližnjemu pa v pomoč in tolažbo.

mag. Franc Maršič



don Boskove DBP prostovoljke

Don Boskove prostovoljke, spodbujene od Kristusove ljubezni, želijo biti sol zemlje in luč sveta ter »se udeležujejo pri evangelizacijskem delovanju Cerkve«, ki jih pošilja.

- **POSVEČENE** – Prostovoljke se popolnoma darujejo Bogu v zaobljubah evangelijskih svetov, da bi v polnosti živele krstno zavezo.
- **SVETNE** – Prostovoljke so laikinje, ki zaradi poklicne odločitve živijo v svetu in ga posvečujejo od znotraj »kakor kvas«.
- **SALEZIJANKE** – Prostovoljke živijo svoj poklic po salezijanski karizmi, ki jih zaznamuje v Cerkvi in v svetu.

»Zato, glej, jo privabim, popeljem jo v puščavo in ji spregovorim na srce! (Oz 2, 16).

*Bi rada vedela kaj več o njih?
Bi rada stopila z njimi v stik?*

Ljubljana, tel. 01/4202-550, faks 01/427-3040



OB DUHOVNIŠKEM POSVEČENJU SALEZIJANCA ZOLTANA VARGA

Gospod Bog vsakega od nas kliče na svojo pot. In vsak od nas mora odgovoriti na Njegov klic. Nekateri kliče, da si ustvarijo družino, druge pa kliče, da se v samskem življenju popolnoma posvetijo Njemu, ki je Stvarnik vsega. Tako je bilo v Stari in Novi zavezi. Ko je Bog poklical Izaija, se je ta čutil nevrednega. Ko je poklical Jeremijo, je ta rekel: *Deček sem še*. Bog pa ju opogumi in ju blagoslovi: *Če sem te poklical jaz, Gospod, se nikoli ne imej za nevrednega!*

Ko je Jezus povabil skupino ribičev in cestinarja za svoje apostole, ljudi, ki bodo oznanjali celemu svetu njegovo veselo oznanilo, je vsakemu rekel le: *Hodi za menoj!* In takoj so pustili vse in šli za njim. Poklical je celo Savla, ki je preganjal kristjane. Ta je po prvem srečanju z Gospodom videl samo eno možno pot v svojem življenju. Služiti Kristusu. Vsi se sprašujemo: *Zakaj je poklical ravno te in te? Zakaj ni poklical znanstvenike, modrijane tega sveta?* To je velika skrivnost. Božji klic v posvečeno življenje je pravica Boga Stvarnika. On je kot lončar, ki določa, kakšno posodo bo naredil, bolj preprosto ali z okraški. To je pač Njegova izbira, to ni odvisno od posode. Božji klic za duhovnika je velika Božja mi-

lost. To je izlivanje Božje do-
brote na ves narod. To je Nje-
gov blagoslov.

Bog je videl trstiko, ki se je
majala v vetru, jo varoval, da je
ne bi veter ali kdorkoli drugi
poškodoval. To trstiko je 31.
maja 2003 presadil v rodovitno
zemljo. Bog je to trstiko objel
in sedaj pričakuje zvestobo za
vse darove, ki jih je izročil. To
je naš Zoltan in mnogi drugi, ki
so v mesecu juniju obljubili zve-
stobo v služenju svojemu stvar-
niku. Vsem novomašnikom že-
lim veliko Božjega blagoslova in
zvestobe Bogu.

Sandor Zoltan, diakon Mužlja

MOLITVENI NAMENI

♦ JULIJ

**"Glej, to je moj služabnik, ki sem
ga izvolil, moj ljubljeni, nad
katerim imam veselje" (Mt 12, 18)**

V mesecu novih maš molimo za
letošnje novomašnike, redovnike
in redovnice, ki bodo izpovedali
zaobljube, za njihovo svetost in
vztrajnost.

♦ AVGUST

"Odrini nagloboko!" (Janez Pavell.)

Med počitnicami se bodo mnogi
mladi in manj mladi udeležili
duhovnih vaj. Naj jim Marija
Vnebovzeta pokaže cilj njihovega
življenja.

♦ SEPTEMBER

**"Hočete narediti kaj dobrega,
svetega, Božjega? Vzgajajte
mladino!" (sv. Janez Bosko)**

Molimo za vse učitelje in
katehete, da bi v novem šolskem
letu mladim pomagali postati
pošteni državljani in dobri
kristjani!



Dragi molivci in molivke za duhovne poklice!

Na god sv. Alojzija sem bil na pogrebu Pavla
Tisla, očeta enajstih otrok od katerih je hčerka
Majda redovnica, sin Rudi pa duhovnik, salezijanec. V
ozadju teh dveh redovniških poklicev je bila močna in glo-
boka vera pokojnega očeta, ki je vsak dan sklepal roke za
Božji blagoslov v svoji družini.

Ko sem se s pogreba vračal v Veržej, sem prisluhnil valovom radia Og-
njišče, kjer so se predstavili nekateri letošnji novomašniki. Ko sem poslu-
šal njihova pričevanja, sem čutil, kako čudovita so Božja pota, na kako raz-
lične načine je Sejalec sejal seme duhovnega poklica in koliko ljudi je po-
tem sodelovalo, da je seme duhovnega poklica vzkilo, raslo in dozorelo. Ve-
čina novomašnikov je posebej poudarila, da je njihov duhovni poklic Božji
dar, ki ga je nekdo izprosil. Novomašniki so omenjali molitev staršev, so-
rodnikov, raznih molitvenih skupin, molitvena srečanja za duhovne poklice.
Eden od novomašnikov je povedal, da se je njegov poklic začel rojevati
ob smrti njegove matere. Tedaj je začel moliti in potem ga je Bog vse bolj
nagovarjal ...

Novomašniki se iskreno zahvaljujejo vsem, zlasti vam, dragi molivci
in molivke za duhovne poklice. *"Letošnja salezijanska novomašnika, Dra-
go Senčur in Zoltan Varga, se zahvaljujeva vsem molivcem za duhovne po-
klice, da ste naju spremljali in podpirali s svojo molitvijo na najini doseda-
nji redovniški poti in pripravi na duhovništvo. Ob zahvali se priporoča tudi
za naprej, da naju Bog ohrani v svoji ljubezni, da ostaneva zvesta služabni-
ka Bogu in ljudem."*

Zahvali novomašnikov se s svojo zahvalo pridružuje tudi salezijanski
zlatomašnik Ignac Kustec, ki pravi: *"Verjetno se je moja pokojna mama, po-
tem ko je slišala Jezusove besede: Žetev je velika, delavcev pa malo. ... Pro-
site, karkoli hočete, in zgodilo se vam bo, odločila, da bo preizkusila moč
teh besed. Začela je goreče moliti, da bi Jezus izvolil katerega njenih sinov,
po možnosti Naceta. To je bila njena vsakdanja prošnja Jezusu in Mariji, vse
do konca njenega življenja. Jezus ji je pokazal, da je resno mislil, ko je re-
kel: Prosite, karkoli hočete, in zgodilo se vam bo. To skrivnost mi je mama
zaupala šele, ko sem bil že več kot dvajset let duhovnik. Ttako je Nace po-
stal duhovnik in v času novih maš bo tudi on pel svojo zlato mašo. Prepri-
čan pa sem, da moj redovniški in duhovniški poklic ni sad molitev in žrtev le
moje mame, ampak da je za ta dar molilo mnogo dobrih in zvestih molivcev
in molivk. Zato dragi molivci, naj vam dobri in usmiljeni Jezus tisočero po-
vrne vašo ljubezen in molitev za duhovne poklice. Jaz pa vam s svoje strani
obljubljam hvaležen molitveni spomin pri daritvi svete maše."*

Dragi prijatelji, veselimo se daru letošnjih novomašnikov, zlatomašni-
kov in drugih jubilarov. Vztrajajmo v molitvi za zvestobo poklicanih in iz-
branih, obenem pa prosimo, naj se Bog s svojo milostjo dotakne še mno-
gih fantov in deklet, ki jih današnji človek tako potrebuje ...

Lep pozdrav z obljubo molitvenega spomina.

Ivan Turk, voditelj molivcev

I. T., Ul. br. in enotn. 1, Marjanišče, 9241 Veržej tel. 02/588.9060, gsm 031/358.018

Vzgoja

za moralne vrednote



V ZAČETKU
JE BILA MATI

Ko pride otrok na svet, ne ve, kaj naj stori, pa tudi ne, kako in še najmanj, zakaj naj to stori. To mu morajo povedati – pokazati odrasli, najprej starši, potem vsi drugi odrasli – vzgojitelji. To je temeljna skrivnost uvajanja otrok v odraslo in odgovorno življenje. Tokrat nekaj misli o tem, zakaj eni stvari rečemo da, celo brezpogojno, in zakaj drugi stvari ne, enako odločno. Delček tega, čemur pravimo moralna vzgoja.

MORALNA VZGOJA OTROK

Zakaj otrok hoče spregovori? Seveda zaradi neke notranje nuje. Kaj bo spregovoril, pa je odvisno od tega, kaj govorijo odrasli. Pri nas otroci kot materin jezik govorijo slovenščino, ker odrasle slišijo govoriti slovenščino; na Kitajskem pa se prav na enak način otroci naučijo kitajščine.

Zakaj otrok spregovori besedo, ki jo neradi slišimo? Ker je nekoga slišal. Ko je spregovoril prvo besedo, npr. mama, je bil nagrajen s pohvalami in številnimi poljubi, prav tako za naslednje. Otrok je žarel od veselja. Nezadržno je ponavljal stare besede in se učil novih. Potem pa kar naenkrat za neko besedo dobi čez usta, da se mu zamajejo mlečni zobki. Pa je samo ponovil to, kar je npr. oče že tisočkrat spregovoril, pa ni dobil prav nič čez usta. Otrok si hitro ustvari izkušnjo: ko bom velik, bom pa tudi jaz lahko tako govoril.

In tu so še številne druge stvari. Pri nas govorimo vsi slovensko. V ravnanju pa še zdaleč nismo vsi enaki. Ravnanje je skrajno raz-

lično, prav tako zagovarjanje dejanj. Nepregledna množica tega. Kako naj sedaj ravna otrok? Po kom naj se ravna? Kje in kaj naj bo merilo? Kdo o tem odloča?

Odrasli so torej kriterij in merilo ravnanja za otroka. Odrasli pazijo, da ga naučijo pravilne drža pri hoji, da ga ne bi pohabili. Naj si drznemo otroka pohabiti pri učenju!? Ga naučiti slabega? Moralno dvomljivega in problematičnega?



SAMO ZA ŠALO?

Za zelo dramatičen in poučen zgled navedimo, kako je ravnala mati Marjeta s svojimi otroki. Neke nedelje so na poti k maši srečali starega moža, ki ga je obkrožalo nekaj fantov.



Mož je govoril nespodobno in fantje so se temu smejali. Mati Marjeta je prišla svoje otroke za roke; ko so šli mimo njega, ga je oštela: "Bi vam bilo mar, če bi te besede slišali vaši otroci?" "Oh, pojdite no," je zamomljaj možak, "saj je le tako za šalo." "Toda, kar govorite, je grdo. Čemu govorite tako?" "Kakšno dla-kocepstvo. Nemogoči ste, Marjeta. Saj tudi drugi govorijo tako." "Želite morda tudi vi v pekel zato, ker gredo tudi drugi?" Možakar se je zakrohotal, fantje pa so ga še spodbujali. Marjeta se je postavila: "Sram vas bodi," ga je ozmerjala, "pri vaših letih, ko imate že sive lase, pohujšujete mladino. Sram vas bodi!"

Naglo je odšla proti cerkvi. Na prvem ovinku se je ustavila. Drugemu za drugim se je zazrla svojim otrokom v oči in jim rekla: "Dobro veste, kako rada vas imam. Toda, če bi vedela, da boste postali slabi kot ta starec, bi raje videla, da vas Gospod v tem trenutku pokliče k sebi." Po kratkem molku je odločno dodala: "Zdi se mi celo, da bi vas raje ubila s lastnimi rokami!"

Otroci so prav dobro čutili, da živijo od materine ljubezni. Sedaj pa so tu stvari, ki so večje od tega, take, ki se jim je treba brezpogojno podrežati. In mati je živela popolnoma v skladu s svojim prepričanjem. To je z odločno vzgojo vcepila tudi svojim otrokom.



VPRAŠLJIVA MERILA

Danes mislimo, da z demokratsko izglasovano večino (polovica + en glas) postanejo stvari ne samo zakonite, ampak tudi (moralno) dobre. Iz parlamentarnih dvoran, torej iz politike, prenašamo v življenje, v moralo in celo v versko prepričanje merila, kaj bi naj bilo prav in kaj ne, namesto, da bi bilo prav obratno. S svojim verskim prepričanjem, s pokorščino Bogu in njegovemu razodetju, bi morali vnesti v družbeno, politično in vse življenje moralna načela in to, da bi se jim znali in zmogli podrežati. Kakor da bi mi s preglasovanjem odločali o moralnem dobrem.

Pri vzgoji sem se naučila pred vsem to, da otroka ne moreš v nobeno stvar siliti. Če boš nastopil kot tiran, s prisilo, z nekimi velikimi načrti, kaj boš iz svojih otrok storil, boš dosegel ravno nasproten učinek. Če pa vzgajaš z ljubeznijo, teh težav ne bo. Iskrenost mi je pomembna moralna vrednota, zato jo želim privzogiti tudi svojim otrokoma. Ko vidim, da mi iskreno priznata nekaj, česar ne bi smela storiti, nisem ogorčena, ampak skušam reagirati mirno, tudi če gre za kak hud prekršek. Pomembno mi je le, da se ne zlažeta in da sta poštena do sebe in drugih.

Jasna, mama dveh otrok

Vzgajamo pa za to, za kar tudi moramo živeti: za dobro! To pa ni odvisno ne od enega in ne od vseh, ampak je naša življenjska naloga, ki jo moramo vsi izpolniti, da bi se uresničili kot ljudje Božjih zamisli. Bog je edini tisti, ki ima pravico reči, kaj je dobro in kaj je slabo.

DOBRA VERSKA VZGOJA

Dobra verska vzgoja je najbolj v službi pravega počlovečenja, saj ga ne odtuja ne ničemu resnično zemeljskemu in ga tudi ne prikrajša na račun zemlje nebesom.

Iskreno moramo živeti to, kar kot kristjani spoznavamo in to prenašati na mladi rod kot

Spomnim se, da sem enkrat v šoli žalil sošolca, ki je bil Rom. Moji mami je to prišlo na uho in bilo ji je zelo hudo. Rekla mi je: »A ti nisem nikoli povedala, da je Bog vse ustvaril? Črne in bele? Takšne in drugačne?« Mama me je tako naučila spoštovanja do vseh ljudi. Ni mi moralizirala, ni mi naredila dolge pridige, ampak je ubrala drugačno pot. To, kar me je zadelo, ni bila materina jeza, ampak njena nenarejena žalost. Na tak način mi je približala temeljne moralne vrednote, za kar sem ji hvaležen, saj ne vem, kako bi se brez njih v življenju znašel.

Tadej, študent

temeljno življenjsko prvino. Otroci potrebujejo oporo odraslih, drugače ne bo nič iz njihove moralne pokončnosti. Moralna vzgoja je eno najbolj odgovornih življenjskih poslanstev staršev, odraslih in sploh vzgojiteljev. Nekaj, kar moramo opravi nadvse skrbno.

Janez Bosko je prav zaradi vzgojne izkušnje ob svoji materi pozneje govoril: "Bolje je ne živeti, kakor grešiti!" Ali kakor je zapisal njegov gojenec, Dominik Savio, pri prvem obhajilu: "Rajši umreti, kakor grešiti!" Mati Marjeta je bila v stalnem "bojnem stanju" proti grehu. Tega se je nalezal don Bosko. Zato je neštetokrat in v raznih oblikah govoril svojim fantom, da lahko skačejo, kričijo, norijo, delajo, kar hočejo, samo naj ne grešijo. Slabemu je vedno in povsod v vsaki obliki rekel odločno ne! In njegova vzgoja je dajala in še daje čudovite vzgojne sadove, ne samo svetnike, kot je Dominik Savio, ampak tudi Mihec Magone, Franček Besucco in številni drugi, nepregledne množice fantov in mladih, ki so postali pošteni državljani in dobri kristjani.

Zvzgojo za moralne vrednote je potrebno začeti zgodaj; otroci zelo hitro doumevajo, kaj jim želimo starši povedati. Pri svojih otrocih vidim, kako prevzemajo, ponotranjajo tisto, kar jih učim že ves čas. Povem jim, da jih imam rad, in vesel sem, ker mi otroci to sami od sebe povedo nazaj. S tem jih želim naučiti izkazovanja ljubezni kot temeljne moralne vrednote. Pomembno se mi zdi, da jim ne privzogim nobenega predsodka do nobene stvari. Verjamem, da mi bo uspelo, kajti v moralno vzgojo svojih otrok vložim največ svojega časa in truda.

Luka, oče štirih otrok

Moralna vzgoja otrok je težek preskusni kamen vsega našega življenja in ravnanja. Po pravnih izpitov si tukaj ne bi smeli privoščiti, kajti posledice na mladih so usodne.

Tone Ciglar



Zmamo živiva sami, brez očeta. Vidim, kako je bila in je še vedno vsa umetnost vzgoje na njenih ramenih. Ker me dobro pozna, moj temperament, moje dobre in slabe strani, se v določenih situacijah tudi dobro znajde in zna uporabiti pravi pristop. Lahko bi mi še tako govorila, da mora biti človek pošten, iskren, pravičen, ustrežljiv ... Ne verjamem, da bi pri meni na tak način uspela. Ampak moja mama veliko ne govori, vse to v vsakdanjem življenju tudi počne. Tako imam nekoga, od katerega se lahko učim.

Ana, dijakinja

Danes se mi zdi, da starši otroke samo nekam silijo, ne dajo pa jim zgleda. Z otroki bi molila, jih podpirala v molitvi, jim razlagala, katere stvari so dobre za njih, katere ne, in jim povedala, da tiste, ki so slabe, ne bodo dale življenja. Pomembno poslanstvo starševstva je predati otrokom vero, da bi otroci videli, da to, kar govorim, tudi živim. Če otrokom predaš vero, jih vzgajaš tudi v moralnih vrednotah, saj iz vere vse izhaja.

Špela, študentka

Marija, ti si naša

Pomočnica



OB MURI

V Veržeju so blagoslovili obnovljeni kip Marije Pomočnice in ga vrnili nazaj v Marijanišče.

Spraznovanjem smo začeli že tretjo majsko soboto zvečer s sv. mašo na dvorišču Marijanišča. Po maši smo v procesiji odnesli prenovljeni kip Marije Pomočnice v cerkev, kjer smo nadaljevali z večerno molitvijo za mladino, družine in za nove duhovne poklice. Pred polnočjo so se pridružili romarji, ki so prišli s prižganimi baklami. Nočno molitev smo sklenili s polnočno sveto mašo.

Glavna romarska slovesnost je bila v nedeljo popoldne. Ob 14.00 smo začeli v cerkvi z molitvijo za duhovne poklice, ki smo jo končali s petimi litanijami. Potem smo se zvrstili v slovesno procesijo po Veržeju. Kip Marije Pomočnice so nosili gasilci, med procesijo je Marijine pesmi igrala godba iz Bakovca. Sklep procesije je bil na dvorišču Marijanišča, kjer je sledila slovesna sv. maša, ki jo je vodil škof Jože Smej s somaševalci. Med mašo so navdušeno



prepevali združeni otroški pevski zbori iz Pomurja ob spremstvu priložnostnega orkestra pod vodstvom prof. Felicite Heric. Za dobro razpoloženje in pobožno sodelovanje je poskrbela Marija, da nam je naklonila zelo lepo vreme.



POD ZELENIM GOLOVCEM

Od zadnje nedelje v aprilu do zadnje v maju so se vsako nedeljo vrstile romarske slovesnosti ob 100-letnici blagoslovitve kipa Marije Pomočnice.

Prva nedelja je bila zaznamovana s predavanji na t.i. marijanskem študijskem dnevu. Prvo nedeljo v maju so k Mariji poromale družine, še posebej tiste, ki so bile dopoldne zbrane na srečanju družin v Želimljem. Zapeli pa so Kamniški koledniki.

Drugo nedeljo v maju so rakovniški Mariji v čast in polni cerkvi ljudi v veselje prepevali otroci in mladi skupine *Sončni žarek*. Zapeli so vse pesmi z nove zgoščenke *Tebi, prijatelj* (lahko jo dobite v založbi Salve na Rakovniku).

Tretjo nedeljo v maju smo se s sestrami salezijankami (HMP) spomnili njihove soustanoviteljice Marije D. Mazzarello in prisluhnili gorečim besedam frančiškana dr. Leopolda Grčarja, ki nas je vabil k molitvi rožnega venca.

V sklopu osrednjega romarskega shoda zadnjo soboto in nedeljo v maju pa smo molili za nove duhovne poklice in bili priča, kako sta bogoslovca Jure in Klemen prejela službo mašnega pomočnika; v soboto zvečer

smo pri maši v lurški votlini prisluhnili besedam jezuitskega provinciala p. Poljanška, potem pa z lučkami poromali v cerkev in tam nekateri vso noč bedeli v molitvi; v nedeljo popoldne smo s kipom Marije Pomočnice iz cerkve poromali v procesiji k lurški votlini, tam je sv. mašo vodil beograjski nadškof in metropolit mons. Stanislav Hočevar in nas vabil k bolj zavzetemu delu za edinost. Slovesnosti je dalo posebno težo in lepoto tudi združeno petje treh pevskih zborov iz salezijanskih župnij (Rakovnik, Kodeljevo, Maribor) ob spremljavi simfoničnega orkestra Domžale-Kamnik.

Mariji Pomočnici zares iskrena hvala za vse milosti, ki jih deli na Rakovniku že polnih sto let, obenem pa se iz src vseh vernih dviga goreča prošnja, da bi svoje poslanstvo srednice in pomočnice še naprej tako velikodušno vršila tukaj s pobožja zelenega Golovca.

SELENČA v Vojvodini

Prva devetdnevnic. Letos so praznik Marije Pomočnice prvič obhajali na tako slovesen način, da so se nanj pripravljali z devetdnevnicco. Prihajalo je lepo število otrok. Otroci in odrasli so bili tega zelo veseli, pa tudi nagrad in spodbud ob sklepu devetdnevnic, tudi razglednice rakovniške Marije Pomočnice.

SALVADOR

Procesija po mestnih ulicah. Ob stoletni navzočnosti sester salezijank v glavnem mestu te ameriške države in ob začetku marijanskega meseca so imeli veličastno procesijo s kipom Marije Pomočnice po mestnih ulicah.





Star Plevčakov hrast

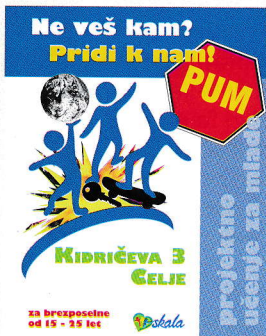
Salezijanci so prišli na slovenska tla leta 1901 (Ljubljana Rakovnik). Tik pred drugo svetovno vojno so začeli vzgojno delo tudi v Salezijanskem mladinskem domu v Celju (Gaberje, *spodaj*). Otroke in mlade iz delavskih družin so zbirali h koristnemu in veselemu preživljanju prostega časa. Vojna in povojna vihra je to poslanstvo prekinila.



Salezijansko delo za mlade želimo v Celju ponovno oživiti. Pred leti se je tu začel program PUM (projektno učenje za mlade) za mlade, ki niso dokončali šolanja.

Na Hudinji, v novem hitro se razvijajočem predelu Celja, načrtujemo salezijanci nov DON BOSKOV CENTER in župnijsko cerkev blaženega A. M. SLOMŠKA.

Slomškovo življenje je bilo zaznamovano z veliko ljubeznijo do Boga, do Cerkve in do slovenskega naroda. Tudi v DON BOSKOVEM CENTRU bomo razvijali te vrednote.



CELJE, DON BOSKO

Skupaj z vami gradimo novo

MLADINSKO IN PASTORALNO SREDIŠČE NA HUDINJI

Nova župnija bo obsegala Hudinjo, Trnovlje, Šmarjeto in Prekorje.

DON BOSKOV CENTER bo namenjen vsem ljudem dobre volje: otrokom, mladim, družinam, staršem, ostarelim. Posebej bodo dobrodošli mladi, ki so prihodnost in najbolj dragocen del družbe in Cerkve.

DON BOSKOV CENTER bo zrasel ob več kot 250 let starem Plevčakovem hrastu. »Najstarejšemu in častitljivemu meščanu« bo namenjeno častno mesto. Zavedamo se, da je trdno prihodnost mogoče graditi samo na klenih koreninah preteklosti.

VDON BOSKOVEM CENTRU bodo mladi dobili prostor za druženje, koristno uporabo prostega časa, primerno razvedrilo,



pomoč pri izobraževanju, celostno duhovno in človeško rast.

Varno vzgojno okolje in navzočnost vzgojiteljev jim bosta v spodbudo pri njihovi rasti v »poštene državljane in dobre kristjane« (*don Bosko*).

DON BOSKOV CENTER



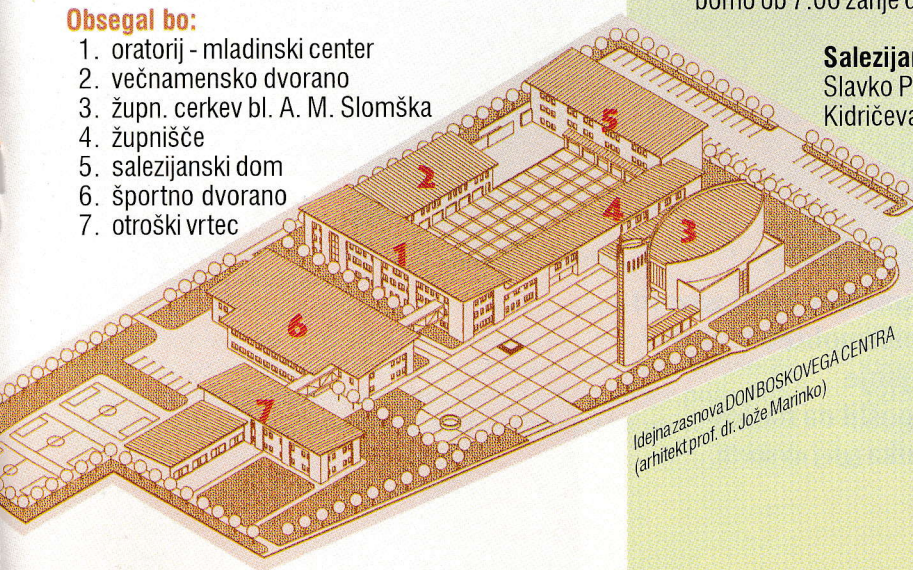
Področje novega don Boskovega centra



DON BOSKOV CENTER bomo zgradili s skupnimi močmi!

Obsegal bo:

1. oratorij - mladinski center
2. večnamensko dvorano
3. župn. cerkev bl. A. M. Slomška
4. župnišče
5. salezijanski dom
6. športno dvorano
7. otroški vrtec



(dejna zasnova DON BOSKOVEGA CENTRA
(arhitekt prof. dr. Jože Marinko)



Računalniška maketa

ŽELITE POMAGATI?

Svoj dar lahko nakažete na račun, odprt pri Banki Celje d.d., Celje:

za tolarska sredstva: transakcijski račun številka 06000-0929837158

za devizna sredstva: devizni račun številka 370-7160-929837/1

za nakazila iz tujine: Banka Celje d.d., Swift koda: SBCESI2X, v dobro računa 370-7160 929837/1

Svoj namen vplačila nam lahko sporočite po pošti ali tudi prek spletne strani

www.salve.si/dbc-celje

in poslali vam bomo izpolnjen plačilni nalog.

Na plačilni nalog pod »namen plačila«

vpišete **DBC**, svoje ime, priimek in naslov.

Vaš prispevek ali donacija se šteje v davčno olajšavo.

Za dobrotnike Don Boskovega centra bomo molili.

Vsakega zadnjega v mesecu,

na spominski dan sv. Janeza Boska,

bomo ob 7.00 zanje darovali sveto mašo.

Salezijanski dom v Gaberju

Slavko Pajk, sdb

Kidričeva ulica 3, 3000 CELJE

tel. 03 428 2955,

faks 03 428 2953

gsm 041 777 911,

e-pošta:

slavko.pajk@salve.si

www.salve.si/dbc-celje

**ZA VSAK DAR
ISKREN BOG PLAČAJ!**

»...in dal bi ti žive vode!«

Jn 3,10



Ustavi se ob sliki, premišluj, kaj ti govori!
In potem ob sliki zapiši molitev
ali pesem ali razmišljanje
in jo do 15. avgusta pošlji na naslov
Salezijanskega vestnika (glej na str. 3).

Tvoja luč

Gospod, so moje roke dovolj čiste, da lahko sprejmejo Tvojo luč?

Luč, to si Ti, Ti, ki izgorevaš za nas vse.

So torej, Gospod, moje roke dovolj čiste, dovolj močne, da lahko nosijo Tvojo luč, v kateri izgoreva vse hudo in dobro sveta?

Gospod, so moje oči dovolj jasne in polne upanja, da lahko gledajo Tebe, v plamen Tvoje Luči?

So dovolj ponižne, ko zrejo Tvojo Luč in skozi njo vsa Tvoja dela?

Gospod, so moje noge dovolj hitre, da lahko hodijo v Tvoji Luči, ki razsvetljuje moje steze v bežečih trenutkih dneva?

Gospod, ne vem. Kar stojim pred Tvojo Lučjo, vidim Tvoj obraz v plamenu, iztegujem svoje roke in se počutim majhna, umazana, šibka, počasna, medla, brez upanja.

Tvoja Luč pa sveti, me ožarja... Čutim, da me greješ v njej, čutim, da si mi več kot jaz, več kot prijatelj, mi gledaš v srce in me ne pustiš oditi...

... reci le besedo ... In Tvoja Luč bo v mojem srcu, ki Te kar sprejme, ker Ti tako želiš, ker se ne oziraš na tisto, česar nimam. In ne da bi vedela, sem s Teboj že na poti, med mojimi mladimi, med ljudmi na ulici, Ti učiš v meni, Ti igraš v meni, Ti se ob otrocih smeješ v meni, Ti se v meni veseliš, da sva..... V svojih malih rokah držim majceno lučko.....

Kristina

Naj te napolni svetloba

Mnogo jih je že šlo proti otlarju. V rokah so nosili lučke, majhne, drobne svečke. Nekaj mi pravi, naj vstanem, vzamem svojo lučko in se jim pridružim. Toda zakaj? Saj lahko le sedim in gledam druge.

Vračajo se ... v rokah nimajo več lučk, toda sedaj žarijo njihovi obrazi; zdi se, kot bi se okužili z neznano svetlobo.

Ne morem več sedeti, nekaj me vleče iz klopi. Kakor večšo me vleče, ki ve samo to, da mora iz teme proti svetlobi. Grem, počasi stopam v vrsti, tisoč misli mi roji po glavi, toda samo eno je pomembno: videti čudo, ki spreminja ljudi okrog mene.

Pred seboj zagledam preprogo lučk, dodam še svojo. Hotel sem nekaj reči, toda ostal sem brez besed. Doživel sem enega tistih trenutkov, ko imaš glavo polno radosti, sreče in hvale Bogu, ampak ne rečeš ničesar. Vse, kar sem hotel povedati, je bilo že povedano. Nekje znotraj sebe pa sem začutil, kako me počasi napolnjuje »svetloba«, ki ne bo ugasnila kljub pozni večerni uri.

Primož



Lučka

Prižgala sem lučko.

Zate sveti.

Da boš vedela, da nisi sama.

S tabo je vedno še nekdo ...

In to je On,

On, ki te tako zelo ljubi.

Anita



Prošnja

Ob drži lučke mi razkrij:
blaženost srca, veselja polno!
Očisti mrak v duši in umij,
kar je v meni ranjeno in bolno.
... In nameni žar mi
popolno novega srca,
preustvari me v milosti posodo.

Samo

Sveča

Sveča,
tvoj veličastni plamen
raztaplja težke duri
naših src
in nas nežno vabi,
naj bomo košček kruha
drug drugemu
zdaj in ob poslednji uri.
V temi zemeljskega dneva
tvoja lepota
vztrajno za vse duše
dogoreva ...

Katarina F.

Barbara
Kavčnik



Štiri sestre!

O naši družini ... Je sploh kaj povedati? Ne bi želela napisati neka, j kar bi zvenelo neresnično ali preveč idealno, kajti že sama ne prenesem preveč popolnih zgodbic. Po razmisleku in hitrem razvrščanju zadnjih dogodkov sem se odločila, da bi vseeno želela prispevati mladim, ki se šele odločajo ali pa so že sredi družinskega vrveža, kak dodaten plus argument za tretjega ali četrtega otroka.

Naša zgodba se je začela, ko je mladi Viljem kar na svojem delovnem mestu v Kranju zagledal brhko dekle, katere naglas jo je izdajal, da ni iz gorenjskega okoliša, ampak bolj iz štajerskih koncev. Minili sta dve leti in že sta drug drugemu izrekla pomembne besede: ... v dobrem in slabem, v bolezni in zdravju... Prepričana sem, da se jima takrat še sanjalo ni, v kakšen vrtljak se spuščata. Po dobrem letu in pol sem se jima na njuni poti pridružila jaz, Barbara, baje najbolj pričakovan otrok. Moje življenje edinke se je zaključilo po dveh letih in pol, ko se je rodila Judita. In postali smo družina po takratnih standardih. Ko smo praznovali Juditin drugi rojstni dan, je bila zasedba naše družine povečana še za eno tretjino. In namesto ene sta se rodili kar dve: najprej Pavlina in nekaj minut kasneje še Martina. Same punce!

◆ OBDOBJE PLENIC

Prvo obdobje naše družine bi gotovo lahko označila kot *Obdobje plenice*, ki so se sušile, prale, likale, zavezovale ... Plenice smo preraščale, se učile tudi to, da tla na Štajerskem niso tako ravna kot

v Šenčurju in da so kozolci pri nas enojni, tam pa *toplari* ter da imajo besede *štajerske mame* drugačen zven ... Ti izleti na Štajersko so nas kar zaznamovali. Prvič: med vožnjo smo prepeli veliko ljudskih pesmi; velikokrat tudi molili, če nismo poprej že zaspale. In drugič: ta potovanja so nam omogočila poznavanje drugega dela Slovenije, drugih jedi, običajev, narave ... Predšolsko obdobje in tudi kasneje nas je imela v varstvu *šenčurska mama*, s katero smo raziskovali gozdove, nabirali zvončke in po sprehodu jedli sadno *kremco* z najboljšim prelivom. Pravi dogodek je bil, če smo smele spati pri mami v dnevni sobi, kjer smo zvečer zmolili *angelčka* in potem še odpele vsaj štiri cerkvene ljudske pesmi, ker je vsaka imela svojo.

Bile pa smo štiri in to je kar lepa številka za skočiti si v lase ali razbiti kakšno steklo ali kaj podobnega. Seveda ni bila potem nobena kriva. Ob neki takšni situaciji, morale smo se kar pošteno skregati, smo dobile pravo lekcijo. Vse skregane nas je ati zbral v kuhinji in vzel v roke en zobotrebec ter ga prelomil z lahkoto, vzel je dva, ju prelomil, vzel tri, storil je enako, vzel je štiri in moral se je že bolj potruditi. Tudi nam je dal poskusiti, kako lahko je prelomiti en zobotrebec in koliko težje štiri. Potem je rekel: »Enako bo z vami; če boste druga proti drugi, vas bo svet zlomil, če boste držale skupaj, bo to precej težje.«

◆ OSNOVNOŠOLSKO OBDOBJE

Prva sem stopila v šolo in začela domov nosit znanje ter kaj kmalu sem posedla sestrice, pogosto še bratranca, na stole in igrali smo se šole. Hja, to so bili zame še lepi časi, bila sem večja, več sem vedela ..., ampak ti časi so kmalu minili. Ko sem prišla v 6. ali 7. razred, se je pogosto zgodilo, da sem rekla: »Mami, zakaj se nista *tamali* dve šele rodili?!« Zrasli sta in postali pravi nadlogi: skozi okno sta kukali, ko je sošolec prinesel zvezke in se hitali. In jaz sem potem norela. Nastopila sem obdobje pubertete, ko mi nič ni bilo všeč, še maša mi je bila dolgočasna in verni-

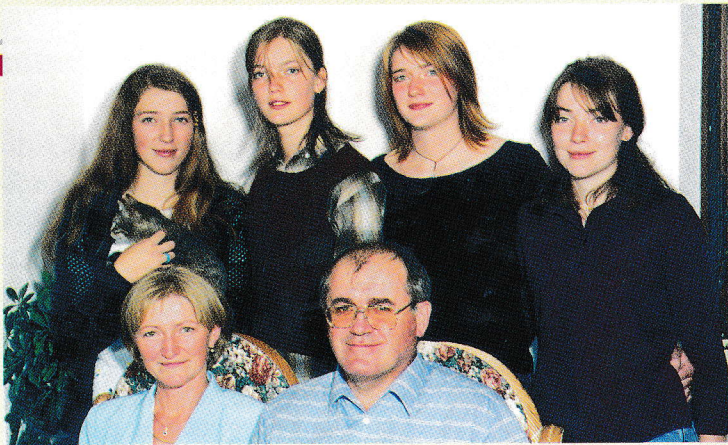


ki ... Edino, kar mi je bilo všeč, je bilo petje v otroškem zboru pri maši. To se mi je zdel tisti najbolj živ del maše. Tudi Judita, Pavlina in Martina so stopale najprej v šolski zbor in nato še cerkveni ter počasi še v glasbeno šolo. Tako je glasba vedno bolj postajala del nas. Seveda pa smo še vedno našle čas za igro ...

◆ OBDOBJE ODRAŠČANJA

Čas je bežal in že se je bližal konec 8. razreda, ko sem se morala odločiti, kam naprej. Neko nedeljsko popoldne, ko je bil na obisku stric, salezijanski bogoslovec, je rekel: »Kaj pa Gimnazija Želimlje?« »Ali ni tam samo za fante?« je bil moj odgovor ... In čez nekaj mesecev sem polna pričakovanj že pakirala v internat novim dogodivščinam naproti. Tako sem se srečala s salezijanskim načinom dela, mladinskimi mašami, adoracijo ob taizejskih spevih ... Sledile so še duhovne vaje na Pohorju, najbolj pa me je navdušila izkušnja Uskovniških tednov, katerih vsebine in način, kako živeti svojo vero, so zelo ustrezale mojim predstavam mladega kristjana.

Naša animatorska pot pa se je na nek način začela, ko nas je stric 94. leta povabil s seboj v Italijo v Turin. Julija smo prišle na oratorij. Komunikacija nam je delala nekaj težav, a po 14-ih dnevih je prav malo manjkalo in stric bi se sam vrnil domov. Prišlo je leto 1996, ki je bilo za našo družino kar prelomno. Začelo se je s smrtjo v družini, sledil je dan, ko je *ta veliki stričko* oblekel novomašni plašč. Komaj se je umirilo ozračje po novi maši, je atil imel hudo prometno nesrečo. To so bili močni dogodki in čas, ki nas je kot družino, tudi nasestre, v molitvi močno povezal.



Konec poletja je sledil še moj prepis na kranjsko gimnazijo, kar je pomenilo, da bom več časa v Šenčurju. Oblikovala se je skupina, ki jo je družilo petje pri mladinskem zboru, obiski mladinskega verouka, skupna praznovanja rojstnih dni, kjer smo tudi me preizkušale starševsko zaupanje ... To se mi zdi kar naporno obdobje tudi za starša, včasih še posebej za atijo, ker ga je skrbelo za njegove štiri odraščajoče hčerke, ko so k naši hiši začeli zahajati fantje. Tudi v obdobju odraščanja se nam je zdelo samoumevno, da pridejo prijatelji k nam, ker je veliko večja verjetnost, da je katera doma ali da ima vsaj ena od štirih čas za klepet. Hitro se je našla kakšna ideja, kam v nedeljo popoldan ...

◆ SEDMA SVEČKA NA TORTI!

Vletu po novi maši smo se začeli pripravljati na prvi šenčurski oratorij. Morda sem na tem oratoriju prvič jasno izkusila, koliko težje je *zlomiti štiri zobotrebece*. Začutila sem, kaj pomeni, če daš neko pobudo in veš, da ti bodo sledili ali te zagovarjali vsaj trije. Dejstvo, da smo štiri in se podpiramo, nam je zelo koristilo tako pri animiranju za kakšen skupni bans ali na kakšni zabavi ali obisku pri sorodnikih. Izpeljali smo prvi oratorij, polni zanosa in še bolj polni ustvarjalne energije. Idejo, kam usmeriti svojo

ustvarjalnost, smo skovale punce, ki smo v omarah že imele maturantske obleke. Spraševale smo se, kam naj gremo, da jih bomo uporabile vsaj še enkrat. Domislile smo se, da bi organizirali kar svoj *Gala ples*, ki ga bomo naredili takšnega, kot si želimo. Zraven smo povabile še fante in organizacija je stekla. Nastal je prvi *Gala ples* in rodile so se tri prepovedi: kajenje, alkoholne pijače in kavbojke. Ker sta se obnesla tako *Oratorij* kot *Gala ples*, bosta letos oba praznovala že sedmo svečko na tortici.



◆ SKORAJŠNJE PONAJSJNIŠKO OBDOBJE

To so že kar lepa leta in zdi se mi, da počasi nastopa čas, ko opuščam-o nekatere svoje dejavnosti in prevzemam-o druge, nove. Zaradi študijskih in interesnih dejavnosti smo postopamo sprejele Ljubljano kot svoj drugi dom, a še vedno je moja (naša) župnija, kjer se čutim(o) odgovorne(e) in poklicno(e) Šenčur.

Nadaljevanje na strani 29 ►

Graditelj dveh cerkva

Janez MIRTEK, sdb
Albanija

Albanija. Pred leti je na stečaj odprla vrata. V ta najrevnejši predel Evrope, med najbolj preizkušani narod, sta se podala tudi dva slovenska salezijanca, prava misijonarja: g. Rudi Borštnik, kmalu potem, ko je končal svojo službo predstojnika slovenskih salezijancev, in mladi Janez Mirtek, ki nam je po e-pošti poslal nekaj novic o svojem delu, ki je v zadnjem času zaznamovano z gradnjo dveh cerkva.

Rodil se je 18.12.1960 v Novem mestu. V osnovno šolo je hodil na Otočec, v srednjo pa eno leto v Ljubljano in nato v Želumlje, kjer je postal salezijanec. Po srednji šoli se je vpisal na teološko fakulteto, obenem pa je bil dve leti tudi asistent v Želumljem. V duhovnika je bil posvečen na stoletnico don Boskove smrti, l. 1988. Njegova prva duhovniška služba je bila na župniji Rakovnik, kjer je bil dve leti kaplan.

● **Na Rakovniku si prejel misijonski križ – za delo na Balkanu.**

Že od nekdaj, ko sem bil kot gojenec v Želumljem, sem si želel iti v misijone. Ta želja ni popustila niti pozneje, ko sem postal duhovnik. Želel sem iti na Papuo ali pa v Afriko. Pa so mi rekli, da so naši misijoni na Balkanu. In tako sem odšel v Prištino, kjer sem na univerzi vpisal »albanski jezik in književnost« na univerzi. Sprva je šlo seveda bolj težko, ker je albanski jezik kar težak, a pozneje je le steklo. Po dveh letih kaplanovanja v Prištini sem odšel za eno leto v Podgorico v Črno goro, nato v Albanijo za eno leto, pa zopet v

Podgorico, za štiri leta, sedaj pa sem spet na severu Albanije v Skadru (pet let).

● **In kakšna je »tvoja« Albanija?**

Albanija je zelo revna dežela. Infrastruktura je zelo slaba. Električno imamo sedaj pol dneva, pozimi pa je veliko slabše. Tudi ceste so zelo slabe. V času komunizma je bilo poljedelstvo zelo razvito. Povsod so imeli namakalni sistem. Tudi po petdeset kilometrov daleč so bili speljani kanali. Ko pa se je komunizem sesul, je vladalo takšno sovraštvo do vsega, kar je nanj spominjalo, da so ljudje vse uničili (hleve, tovarne, šole, celo sadno drevje in vinsko trto), čeprav so s tem naredili sebi največ škodo.

V Albaniji je katoličanov približno štiristo tisoč, pravoslavnih okrog šeststo tisoč, okrog dva milijona pa je muslimanov. Katoličani so se v glavnem ohranili na severu, ker so morali bežati v hribe in se boriti za vero v času turške zasedbe. Veliko versko zatiranje pa je bilo tudi v času komunizma. Toda ljudje so kljub temu krščevali otroke in molili rožni venec (čeprav seveda skrivaj). V Skadru





dru je okrog 60.000 katoličanov, prav toliko pa tudi muslimanov. Vasi okrog Skadra so v glavnem katoliške.

V Albaniji imamo salezijanci dve postojanki, v Tirani in v Skadru. V Tirani je velika poklicna šola, oratorij, mladinski center, v Skadru pa imamo poleg teh dejavnosti tudi tri župnije in vzgojno hišo za aspirante.

● *Pred kratkim si začel graditi kar dve cerkvi*

Sem župnik v župniji Berdica, poleg tega pa tudi ravnatelj katehetske šole v Skadru. Župnija je od Skadra oddaljena kakih osem km. Ima okrog 3.500 vernikov, ki se preživljajo v glavnem s poljedelstvom. Stara župnijska cerkev je bila zelo majhna, pa tudi nevarna, ker so jo poskušali v času komunizma zrušiti z dinamitom. Mašo imamo že vsa ta leta v skladišču koruze. Ljudje kar pridno hodijo k maši. Ob nedeljah jih pride okrog tisoč. Eden mora ostati doma, da čuva hišo in majhne otroke, eden pa gre na pašo s kravami ali ovci. Poleg tega pa je velik problem tudi trg (ob nedeljah je trg živali in avtomobilov), ker gre veliko moških tja. Tudi verouka imamo precej: letos je bilo pri prvem obhajilu (4. razred) 80 otrok, pri birmi pa 74. Tako nekako je vsako leto.

K mladinskemu verouku jih prihaaja okrog 150.

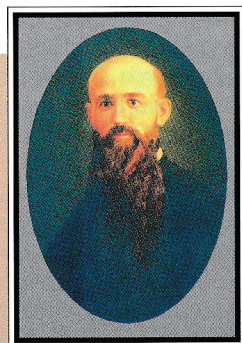
Lani smo staro cerkev porušili in na istem mestu začeli graditi novo. Prav tako pa gradim cerkev tudi na podružnici, ki je od župnijske cerkve oddaljena kakih pet km. Projekt za to cerkev je napravil slovenski arhitekt France Kvaternik. Nekaj podpore sem dobil iz Italije in Nemčije ter od faranov, ki so odšli v tuji. Toda to ne pokrije niti ene tretjine stroškov.

● *Tudi pri vas se dogaja veliko zanimivega*

Ob posvetitvi nove cerkve sv. Janeza Boska februarja letos je bil pri nas v Skadru vrhovni predstojnik Pascual Chavez. Ob tej priložnosti so bile tudi zaobljube štirih novih sotrudnikov. Zanimiv kulturni program pa so pripravili tudi otroci in mladi.

V maju nas je obiskal tudi vrhovni svetovalec za misijone Francis Alencherry. Seznanil se je z delom na vseh naših postojankah, tudi na podružnicah. Bil je tudi v Podgorici. Letos pa je pri nas v Albaniji jubilejno leto. Pred tristo leti je namreč papež Klement XI, po rodu Albanec, sklical škofovsko sinodo na albanskem ozemlju (v zvezi z odpuščanjem od vere pod vplivom turškega nasilja).

Pri gradnji cerkva ljudje ne morejo veliko prispevati, ker so precej revni, zato se obračam tudi na vas. Pomoč lahko nakažete na račun Salezijanskega vestnika s pripisom: **Skadar** (naslov in številko glej desno »Kerečev sklad«!)



V »KEREČEV SKLAD«

za salezijanske misijon(ar)je ste od 1. maja do 30. junija 2003 darovali: Brezavšček R., Čemažar N., Hrastnik J., Hribar M., Kapus A., Kranjc B., Macerl I., Marinkovi, Merljak J., Pajnič M., Plahutnik P., Pucko I., Rutar K., Sabolič G., Šircelj F., Zaletelj A., Zeličevi. in drugi neimenovani dobrotniki. Darujete lahko za posamezne misijonarje ali splošno za misijone, in sicer oddate dar **osebno** na Rakovniku, po **poštni nakaznici** oziroma na **transakcijski račun** Salezijanskega vestnika (gl. str. 3) s pripisom "MIS" (oz. **SKADAR**, za Mirtaka). **Vsem iskren »Bog plačaj!«**

Bralci SV, hvala!

Posebej se zahvaljujem vsem, ki ste se me zadnje mesece spominjali v molitvah. Zvedeli ste, da sem v Afriki doživel prometno nesrečo. K sreči nisem staknil nobene druge poškodbe kot to, da mi je po celi dolžini počila gole nična kost. Zdravniki v Burundiju so mi svetovali, da naj grem na operacijo v Evropo. Tako sem z letalom prve dni marca prispel v



Belgijo, kjer so me takoj operirali. Po mavcu, vozičku in berglah sem sedaj samo še pri palici. Zato sem za nekaj časa na okrevanju v domovini.

Tako mi je Bog po Marijini priprošnji pomagal, da sem na dobri poti, da se poškodba povsem pozdravi. Dobro zdravilo so bile tudi vaše molitve. Nekaj časa bom doma, potem pa nazaj v Burundi, kjer je ostal g. Mlinarič sam s še enim sobratom pomočnikom domačinom. Vem, da je pred veliko nočjo imel veliko dela, posebno s spovedovanjem. Podpiral sem ga z molitvijo in s trpljenjem. Sem v stikih z njim in drugimi; posebej mladi komaj čakajo, da se vrnem.

Veste, tam je mladih veliko. Pokrajina je zelo gosto naseljena. Smo na višini 1700 m, zato ni posebne vročine, čeprav smo skoraj na ekvatorju. Z mladimi sem imel pogoste sestanke, da smo se kaj naučili. Tako z ministranti delamo ob življenjepisu sv. Janeza Boska. Lani smo se srečevali z Jezusom ob evange-

lijih, še prej s sv. Dominikom Saviem. S skupino deklet smo šli skozi življenje bl. Lavre Vicune. S temi ministranti in dekleti imamo vsak teden sestanek. Občasno tudi s pevci, saj imamo šest zborov, potem z različnimi skupinami katehistov, zlasti pa z mladinskimi skupinami. Vse to jim zdaj manjka. Marsikaj jim tudi posredujem iz Družine in Salezijanskega vestnika. To jih še bolj zanima, kako delajo drugi, zato imajo vedno veliko vprašanj. Tam ni elektroni ke, nimajo radia, ne TV, ne revij, računalnika še videli niso. G. Jože pa ima druge skupine, kot je npr. župnijski pastoralni svet.

Zdaj je tam zelo nemirno, saj vsake toliko časa kaj eksplodira, saj do streliva ni težko priti. Nekaj časa sem vsak večer kazal TV-program, imamo samo en kanal, zvečer od 18.00, ko se zmrachi, pa do 20.00; ob 19.30 je dnevnik v jeziku kirundi. Dvorana normalno sprejme do 300 ljudi, včasih pa se jih natlači tudi do tisoč. Tudi starejši iz okolice pridejo, da bi zvedeli kaj novic. Proti koncu šolskega leta pa so zvečer prihajali študentje in se učili do 21.00. Potem, ko je postalo bolj vroče, smo vse to ukinili, ker smo se bali, da bi kdo lahko vr gel med nas kakšno bombo. To so mi svetovali tudi nekateri ljudje, ki veljajo za pomembne.

Ko se bo enkrat umirilo, bomo spet kako pomagali študentom pri študiju. Mi niti ne vemo, kako težko se je učiti pri sveči, kar zanje ni poceni.

Kaj bi vam našteval vse, s čimer se moramo spoprijemati tu, o čemer pri vas niti ne sanjate. Zato lahko razumete, če včasih kaj potrkamo na vašo velikodušnost, da želimo lajšati življenje tem ubogim ljudem. Predvsem

pa smo potrebni miru. Ljudje so veseli že zaradi tega, da smo mi med njimi, tako se počutijo bolj varne. Radi pa molijo in zelo častijo Marijo. Ob sobotah jih tako pride zjutraj zelo veliko k maši, ko z g. Jožetom spovedujemo tudi več kot uro.

Nekaj pa je razveseljivo, kar bi položil na srce zlasti mladim v Sloveniji: tam samomorov ne poznamo. Preveč ljubijo življenje, čeprav ga od vseh strani stiska pomanjkanje in druge nevšečnosti. Oni hočejo živeti. In prav imajo.

Lep pozdrav vsem. Hvala vam za vse, kar ste storili ali še boste za naš misijon v Burundiju.

Misijonar Gusti Horvat

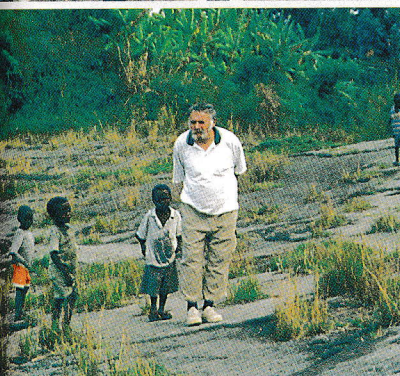
Misijonski prijatelji, pozdravljeni!

Pred nekaj dnevi sem spet prispel v domovino iz Gome v Kongu, kjer se z g. Danilom Lisjakom trudiva, vsak na svoj način: jaz v mizarški delavnici, g. Danilo pa kot vzgojitelj in velik graditelj. Zdaj mi je bilo najlažje zapustiti misijon, kajti tudi tam so se začele počitnice.

V delavnici mizarimo iz hrastovega lesa vsakršno pohištvo. To nam je omogočila slovenska Karitas in vsi tisti, ki so nam pomagali nabaviti mizarско opremo.

Pred dobrim tednom smo predali namenu nov dijaški dom, ki ga je gradil g. Danilo. Sredstva so prispela iz Belgije, zato so se tudi od tam udeležili





te slovesnosti. Bili so izredno zadovoljni, pa tudi midva, ki sva prispevala največji delež, da je bilo vse narejeno.

Med počitnicami bo nekaj zatišja. Septembra (ne morem reči, da jeseni, ker jeseni tu ni, je le bolj ali manj pomlad) pa bo spet živahno. Učenci 3. razreda mizarske šole so uspešno končali študij; seveda ni šlo brez težav. Vložiti je bilo treba veliko dobre volje in potrpežljivosti. Kar naprej jih je treba spodbujati in jim vse pokazati. Zanje je odžagano in malo pooblano že kot končano. Velika težava je tudi v tem, ker si med sabo ne znajo pomagati, vedno pa je navzoče tudi kaj sebičnosti in zavisti. Dostikrat jih moram kar prisiliti, da končajo delo. Tudi za najbolj preproste stvari jih je treba kar naprej spodbujati.

Kljub vsem težavam smo s 3. letnikom, v katerem je bilo 15 učencev, naredili kar lične izdelke. Najraje delajo stvari, ko je treba kaj izrezovati. Predalnice smo delali iz slovenskega hrasta, ki je prispel v zabojniku v Gomo: tako za kuhinjo kot za jedilnico za dekleta.

V mesto Goma, ki ga je pred letom in pol preplavila lava, se počasi vrača življenje. Ljudje se vračajo in iščejo svoje parcele na strjeni lavi. Lesene hišice si postavljajo kar na lavo, brez temeljev. Če bo prišlo močno neurje, jim bo vse to spet odnesla voda.

Kakorkoli že, življenje v misijonih je zanimivo, saj je na vsakem koraku treba narediti sto in sto potrebnih reči. Vi si tega tu v Sloveniji niti predstavljati ne morete. Hvala pa vsem, ki nam pomagata, da je naše delo učinkovito v prid najbolj potrebnih bratov in sester v Afriki.

Misijonar Vili Poljanšek



CORUMBA

OBISK RAVNATELJA DEŠKEGA MESTA

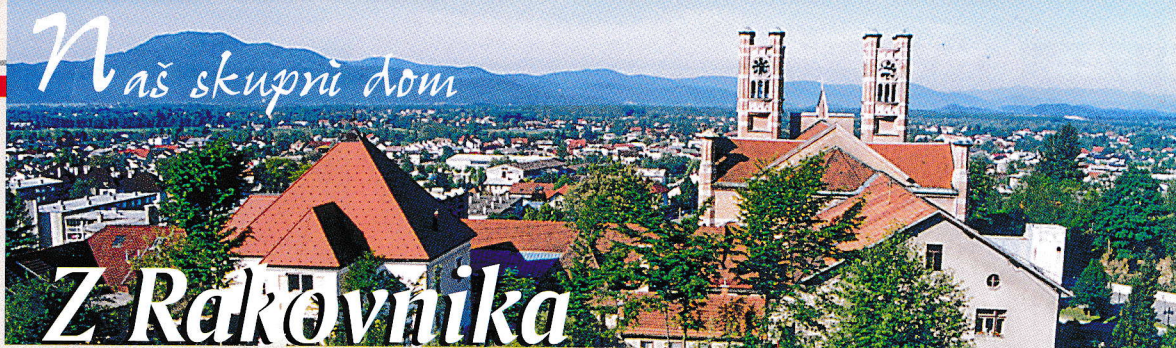
Ravnatelj g. Osvaldo Scotti, Argentinec, nas je 19. junija obiskal na Rakvoniku. Prinesel nam je pozdrave g. Ernesta Saksida, ustanovitelja Deškega mesta v Corumba v Braziliji. Prinesel nam je tudi TV-kaseto o delu našega misijonarja. Gospod Saksida se bo mudil v domovini letos jeseni, ko bo ob sebi zbral okrog 300 »botric«, ki podpirajo njegove sirote. Pridružili se jim bodo tudi novi. G. Scotti je obiskal tudi družini laičskih misijonarjev v Corumba, g. Antona Grma in gđc. Alenke Oblak.

Tone

BRAZILIJA

ALOJZIJ ZVER – DEVETDESETLETNIK

8. aprila letos je obhajal 90-letnico življenja salezijanski duhovnik in misijonar g. Alojzij Zver iz Dokležovja. O tem so poročali tudi lokalni časopisi v Braziliji. Bil je ustanovitelj APAE, ustanove za prizadete, in je še sedaj njen častni ravnatelj. To je pravo majhno mestce z vsemi potrebnimi vzgojnimi in zdravstvenimi ustanovami. Še pred tem pa je delal v več salezijanskih zavodih in bil 20 let profesor filozofije in vzgojitelj salezijanskih aspirantov. Mesto Juan del Rey ga je imenovalo za častnega občana, saj tam deluje že od l. 1945.



Naš skupni dom

Z Rakovnika

so odšli zadnji »tujci«

Minilo je skoraj polnih 12 let od tistega trenutka, ko smo Slovenci dobili svojo državo in smo tudi tukaj na Rakovniku živeli v velikem upanju, da se bodo vrnila lepši časi za naše salezijansko poslanstvo v prid mladim. In v teh dneh so odšle zadnje stranke oz. zadnje podjetje, ki je tukaj na Rakovniku še zasedalo salezijanske prostore. Bogu hvala za to novo podarjeno milost, pa tudi Mariji Pomočnici, ki je bila vseskozi znamenje upanja in pomočnica v vseh preizkušnjah povojnih let.

Če smo vam v zadnji številki Vestnika sporočili veselo novice, da je bila ob 100-letnici blagoslovitve kipa Marije Pomočnice podpisana pogodba z arhitektom za obnovo stavbe A, nekdanje tovarne pletenin oz. salezijanske poklicne šole, potem vam lahko danes rečemo, da intenzivno pripravljamo projektno dokumentacijo, da smo že natančno pregledali načrte obnove in ob tem sprožili še kopico drugih korakov za celostno ureditev Rakovnika.

V mesecu juniju smo na Rakovniku doživeli že 12. prireditvev za otroke Čarno jezero. Nad tisoč mladih se je ves dan brezskrbno kot v čebelnjaku srečevalo v veselju, igranju, petju ... Sredi meseca je bil tudi zaključni koncert Glasbene šole, ki deluje že pet let in v katero je vključenih nad 120 učencev. V župniji so zaključili z veroukom, junija pa se pripravljali na počitniške programe. Kako razveseljivo: večina birmancev (sedmošolcev) je izrazila pripravljenost, da bi pomagali pri vodenju tritedenskega oratorija v župniji. In zelo resno so vzeli priprave. Že dobro desetletje je na Rakovniku oratorij kar tri tedne: letos bo vanj vključenih blizu 200 otrok in okrog 100 animatorjev. V teh dneh pa so razne skupine iz župnije na počitnicah: ministranti so šli na morje, družine na Pohorje, otroci z animatorji v Veržej ...

Pa tudi v zavodu je živahno: na obisk sta prišla misijonarja Vili Poljanšek in Gusti Horvat – in prav na Rakovniku je njuno »izhodišče«. Poleg njiju pa je bilo na obisku še veliko drugih gostov in tudi salezijancev iz tujine. Kandidata za noviciat odhajata za dva meseca na priprave za noviciat v don Boskove rojstne kraje. Vsi pa se veselimo novomašnikov Draga Senčurja iz Gor. Logatca in Zoltana Varga, ki sta bila zadnje leto sicer v Želimljem, prej pa kar nekaj let na Rakovniku.

Tudi vam želimo lepe počitniške dni: naj bo to tudi čas, da duhovno napolnimo svoja življenja. Hvala vam za vse – in bodite še naprej z nami!

Janez POTOČNIK, ravnatelj salezijanskega zavoda Rakovnik



Iz kronike

Salezijanskega zavoda na
RAKOVNIKU Zvezek 1942-1971

SKLAD RAKOVNIK



Za obnovo Rakovnika ste od 1. maja do 30. junija darovali:

Albrecht M., Ambrožič M., Andolšek M., Antončič J., Bartol A., Belaj Z., Berginc O., Božič A., Boršič M., Brezavšček R., Čemažar N., Čerňič A., Dimic A., Dobnik A., Dobravc P., Dolenc A., Dolinšek A., Ferjančič F., Ferkolj M., Fišter C., Gerič I., Gomboc M., Gorše M., Hočevnar A., Hočevnar F., Hodnik M., Hribar V., Ilc J., Irsag J., Jager M., Jagodič A., Javornik M., Jel-nikar D., Jereb F., Juvan C., Kastelic A., Klakočar M., Kordan A., Košir A., Košir J., Kotar M., Kovačič J., Krajnc J., Kraj-nik M., Kramer M., Kranjčan H., Krebs M., Kunstek J., Kuralt T., Letič T., Logar I., Lov-še M., Lukan M., Macerl I., Marovt S., Mi-klíč M., Milavec L., Mlakar M., Mlakar R., Mohar A., Mrzel S., Murko E., Mušič Z., Novak T., Omerzo B., Oven M., Parovel A., Pečkaj K. M., Peterca A., Petrič F., Pin-tarič M., Pinter F., Plahutnik P., Podržaj A., Pojetovi, Polajnarjevi, Potokar R., Po-valej M., Pucelj J., Remec F., Saje A., Sa-jovic I., Sorčan T., Sotrudnice iz Sodraži-ce, Stržinar V., Šemerl Šmid L., Šircelj F., Škorja L., Štalec K., Tudičina J., Udirjevi, Urbanija S., Vrhovec M., Vučko T., Vukšinič J., Zagorc M., Zajc A., Zajc I., Zaletejl A., Zalokar T., Zaman I., Završnik A., Zem-ljič A., Zupančič M. in nekateri neimeno-vani dobrotniki. Vsem darovalcem iskren-na hvala.

Bog povrnil

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov:

Salezijanci, Rakovniška 6
1000 Ljubljana.

TRR 24200-9004141717, sklic 00 06

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK' ter nas tudi obves-tite o namenu nakazila ali pa prosite poštne in bančne uslužbenke, da pri sebi res vpišejo namen plačila.

JANUAR 1948 – DECEMBER 1949

5. januar. Prejeli smo odločbo komisije za agrarno reformo, po kateri smo izgubili športno igrišče, ves gozd in travnik od prvotne skakalnice do smrekovega gozdiča. Vložili smo pritožbo, a brez uspeha. Po isti odločbi smo izgubili vse postojanke v Sloveniji, ki so last Salezijanske družbe, razen v Murski Soboti.

28. marec. Velikonočne procesije ni bilo, ker je Dolenjska cesta zaradi razširitve prekopana.

1. april. Od 1. aprila dalje se tudi v naši cerkvi vrši pouk za prvoobhajance in birmance. Prve uči g. Turšič, druge g. Kuhar.

Sestre (HMP, salezijanke, op. ur.) se selijo iz svoje hiše na Karlovski cesti. Stanovanjski urad jim je nakazal nekaj sob v karmeličanskem samostanu na Selu. Naši sobratje so več dni pomagali pri selitvi.

28. april. Prišli sta dve sestri (salezijanki), ki sta prevzeli našo kuhinjo. Za stanovanje smo jima uredili eno sobo nad perišnico.

20. junij. Slovesnost prvega sv. obhajila. 45 otrok iz naše okoli-ce je prvič prejelo sv. obhajilo.

6. september. V naše svinjake smo sprejeli nad 30 državnih prašičev. Pri šiviljah smo odstopili eno sobo za stranke.

17. september. Stanovanjska komisija je pregledala vse prostore, ki jih še uporablja salezijansko osebje.

27. oktober. Zaradi pomanjkanja drv smo začeli podirati to-pole v parku.

27. november. Sobrat Strahovnik Vinko odpeljan v pripor, osum-ljen tatvine koles.

30. december. Nemški ujetniki so odšli na domove.

22. april 1949. Strahovnik Vinko se je vrnil iz pripora po pe-tih mesecih, ker se je dokazalo, da ni kradel. Odpuščen je bil ne-kaznovan in brez razprave.

10. maj. Iz državnega pitališča svinj so odpeljali vse svinje in tako je prenehalo državno svinjsko pitališče na Rakovniku.

29. maj. Ravnatelj je bil kaznovan z globo 10.000 din, ker je v marcu dvakrat brez dovoljenja dal pobirati v cerkvi v puščico.

30. junij. Iz rajona smo dobili odločbo, da moramo v letu 1949 oddati 2.300 litrov mleka. Naredili smo pritožbo.

11. julij. Rajon nam je predpisal, da moramo rediti 10 glav goveje živine, in sicer 5 krav, 4 telice in 1 junca. Oddati bi morali tudi 2 svinji. Naredili smo pritožbo.

11. september. 25-letnica posvetitve cerkve Marije Pomočni-ce ... Pri kosilu je g. Meze v govoru poudaril težave, ki so bile takoj v začetku, ko so začeli misliti na zidavo cerkve Marije Po-močnice. Nazdravil nam je s polnim kozarcem, misleč, da je ruj-no vince, a bil je sladek mošt (jabolčnik), ker drugega vina ni-smo mogli dobiti.



K Bogu so odšli po plačilo

**naročniki Salezijanskega vestnika,
člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Arh Fanika, Krško
Cepus Marija, Vrh nad Laskim
Drofenik Ivan, Celje
Horvat Rozalija, Ivanjci
Karo Fanika, Vranksko
Kepic Lojze, Križe, duhovnik
Leskovec Marija, Podkraj
Mandeljc Konstancija, Metlika
Mehle Marija, Ljubljana
Mesarič Marija, Lipovci
Močnik Franciška, Cerklje na Gor.
Mohar Olga, Loški potok
Nabergoj Ivanka, Goče
Novak Olga, Štore
Obreza Justina, Logatec
Ovtar Julijana, Vojnik
Pintarič Ciril, Brattonci
Požar Marija, Goče
Primc Jožefa, Škofljica
Rojš Berta, Volicina
Škrabanja Aljaž, Šmartno pri Litiji
Tisel Pavel, Planina, oče salez. duh.
Tratnik Jože, Šentrupert pri Celju
Tratnik Karolina, Šentrupert pri Celju
Vogrinc Ana, Bogojina
Zajc Pepca, Kopanj

Marija Leskovec

Po nekajdnevni boleznii je umrla 30. aprila letos. Rojena je bila avgusta 1910. Izučila se je za šiviljo. 27-letna se je poročila in imela štiri otroke. Z možem Vinkom sta bila štirideset let *mežnarja* v Podkraju. Opravljala sta vsa dela za župnišče in cerkev. Micka je napravila nekoliko cerkvenih prtov, alb, strežniških oblek in kuhala za več duhovnikov. Čistila in krasila je cerkev ter bila duša župnijskega življenja. Bila je trdna v svojih načelih in močno pokončna žena, obenem pa dobra kot kruh. H Gospodu je prinesla ogromno dobrih del in verjamemo, da ji bo bogat plačnik. Rada je darovala za Salezijanski vestnik in zelo je cenila misijonarje in duhovnike. Podkrajski župljani se je bomo spominjali s hvaležnostjo in ljubeznijo.



Aljaž Škrabanja

* 7. 9. 1989 + 21. 5. 2003

Aljaž je bil učenec 7. razreda OŠ Šmartno pri Litiji, ko ga je Gospod poklical k sebi, starega dobrih 13 let. »Tretjino svojega kratkega, a vendar bogatega življenja je preživel v bolj ali manj intenzivnem boju z boleznijo.« Tako so zapisali njegovi najbližji za svojega Aljaža, ki se je štiri leta boril z levkemijo. Na Božjo njivo v Šmartnem ga je pospremila množica vernikov, v slovo pa so mu spregovorili župnik Marjan Lampret, ravnatelj OŠ Albert Pavli in njegovi sošolci, ki so ga na zadnjem pot pospremili z belimi nageljni; eden izmed njih se je takole poslovil od njega:



»Aljaž, hvala za vzor! V zadnjih letih je bolezen oteževala pogostejša srečanja med nami, otroci za edinost, vendar to le na videz. Dana ti je bila drugačna naloga – težka bolezen. In to nalogo si sprejel z odgovornostjo odraslega človeka, čeprav smo si vrstniki. Vse, kar je bilo v tej nalogi bolečega, si dostojanstveno vzel nase, ne da bi s tem kogarkoli bremenil. Vsem nam, tvojim prijateljem, pa si dajal vedno samo svetlo plat.

Nenavadno hitro si notranje dozoril in nas daleč prehitel. Samo nekaj tvojih stavkov, ki to potrjuje: 'Kako dober je moj zdravnik, oba sva v to padla.' Domačim je pogosto rekel: 'Ne jokati!' Tudi mami je pretekli petek dejal: 'Mami, ne jokati, kje imaš vero!' O boleznii ni nikoli rad govoril, razen v zadnjih dneh, ko je vprašal mamo, če je že bil kdaj tako hudo bolan in dodal: 'Morda pa je Jezus čisto za konec kaj prišparal?'

Herojsko je sprejemal bolezen, jo nosil in daroval za druge. Kolikor so mu moči dopuščale, je skušal biti čim bolj normalen in ni hotel vzbujati posebne pozornosti. Križ – bolečino je zavestno nosil sam, zato je tudi tako pogosto ponavljal: 'Jezus je skozi z mano!' V torek, večer pred odhodom, ko je čakal na sv. birmo (ki mu jo je g. župnik podelil v bolnici, op. ur.), je med na pol razumljivimi stavki povedal: 'V nebesa me bodo vzeli!' V sredo, ko je v zvoniku cerkve sv. Petra v Ljubljani bila ura tri popoldne, je prišla Marija pote. Tako so ta trenutek močno doživeli vsi, ki so bili ob tebi. 'Aljaž, lepo se imej!' ti je rekla mami.

Tako ti želimo tudi mi, dokler se ponovno ne snidemo, hkrati pa te prosimo: misli na nas, da bomo tudi mi uspešno prehodili svojo pot in se na cilju ponovno srečali v vedno novih igrah in rajskem veselju! Prepričani smo, da bo tako!«

Franciška Močnik

Doma je bila iz Ambroža pod Krvavcem. Bila je zvesta salezijanska sotrudnica in članica mašne zveze že od svoje mladosti. Vsemogočni ji je na prvi petek v maju dejal: »Dopolnjeno je!«



Umrla je v 97. letu življenja. Kljub svojim majhnim dohodkom je skrbela za vse obveznosti in delila svoje prihranke *vbogajme*, za maše rajnih staršev ter za mašno zvezo na Rakovniku. Molila je za vse potrebe Cerkve v Sloveniji, predvsem pa za duhovne poklice. Od doma do župnijske cerkve je imela dve uri in pol hoda, pa ni nikoli zamudila maše; pa čeprav je bila leta v njenih mladih letih že ob 6. uri zjutraj. Pri pogrebni maši nam je g. župnik Stanislav Gradišek razgrnil knjigo življenja te uboge in v zemeljskem življenju zapostavljene žene, pa tako bogate v Bogu.

Marija Mesarič

7. junija 2003 je v 69. letu v Gospodu zaspala Marija Mesarič, roj. Sraka, iz Lipovec (župnija Beltinci). Življenje rajne mame je bilo tiho in ponižno, prežeto z globoko vdanostjo v Božjo voljo. Poleg zveste skrbi za družino in dom si je rajna Marija kot vneta Marijina častilka veliko prizadevala za duhovno rast. Bila je voditeljica rožnega venca, molivka za duhovne poklice in članica župnijske misijonske skupine. Z molitvijo in gmotnimi dobrinami je bila zvesta podpornica salezijanskih dejavnosti, ki jih je rada spremljala s prebiranjem Salezijanskega vestnika in skozi osebni stik s skupnostjo v Veržeju. Kot veliko romarsko in molivko jo bo skupnost, v kateri je živela, ohranila v hvaležnem spominu za vso iskreno dobroto in krotkost, ki jo je tiho delila. Za vse to naj ji bo Vsemogočni bogat plačnik.



R. J.

JEZUS, HVALA TI!

Rekli so, da iz mene ne bo nikoli nič. Da domov nihče ne pride (nobeden fant, so mislili). Sem otrok ločenih staršev in zaprti sama vase. Živela sem v svojem svetu in ljudem okoli sebe sem pričela verjeti: »Gospod, če je tvoja volja, pa naj bo – teta bom celo življenje!«

Nekega popoldneva pa so se mi odprle oči, saj si na mojo pot poslal človeka, ki ga imam sedaj, po skoraj letu dni skupne hoje, zelo rada. Ja, Gospod, poslal si mi fanta, ki je sedel pred faksom in me opazoval že dobra tri leta. Ja, Gospod, ljubezen je potrpežljiva. Hvala Ti zanj! Za človeka, ki je tako velik blagoslov mojega življenja. To je čudež, milost. Hvala ti, Gospod. Prosim Te, daj nama moči in poguma, da na najini skupni poti nikoli ne obupava.

tvoja hčerka

ZAUPANJE V ANDREJA MAJČNA

Posebno zaupanje imam do misijonarja Andreja Majčna. Sleherni dan ga pozdravim in prosim, naj pomaga svojim naslednikom. Spominjam se tudi Janeza Janeža, ki je bil prijatelj moje prijateljice. Ona ga ima v najlepšem spominu.

Nada

ZAHVALA ROMARJEV

Z veseljem jemljem v roke glasilo veselega oznanila, vaš

(nadaljevanje s strani 21)

Študijsko leto, ki prihaja, bo malce drugačno, a pomembno. Zame osebno, ker se bom po letu pavze zopet vrnila k študiju, s sesticami bomo živele skupaj v istem stanovanju tudi čez teden. Poleg tega bodo letos prvič javno nastopile s Juditino pesmijo *Ritem Duha* na festivalu mladinske ritmičnoduhovne glasbe v Mariboru. Obeta se veliko novega in zato tudi veliko vprašanj. Tudi vprašanj, kako in kdaj in s kom se spustiti v skupen *vrtiljak življenja*. Ta vprašanja se katere od nas dotikajo bolj, katere manj. A zdi se mi: če zaupaš, roka dobrega Očka vedno ve, kaj je najbolje zate. In če te obdajajo ljudje, s katerimi imaš pristne odnose, potem je veliko lažje najti oz. počakati na odgovor.

Barbara

SI V SVOJEM MLADOSTNEM ISKANJU ZASLUTIL/A POSEBEN KLIC?



Informacije o raznih oblikah odgovora na Gospodov klic dobiš osebno, po pošti ali po telefonu.

Janez Potočnik
Rakovniška 6, 1000 Ljubljana
tel.: 01/427-30-28
e-mail: janez.potocnik@salve.si

Vestnik. Toliko lepote in notranje toplote doživiš ob bližini Marije Pomočnice in vestnih duhovoditeljih. Zelo lepo smo se imeli ob prazniku Marije Pomočnice, zato iskren *Bog povrni* za vse, kar ste storili za nas romarje, ter Mariji za številne milosti.

Cilka

SPOMINI NA RAKOVNIK

V mislih sem bila z vami, v cerkvi in pri procesiji k lurški votlini. Spomini se mi vračajo nazaj v leta, ko sem vse to doživljala, ko sem bila še jaz v tej družbi, kako je bilo lepo petje ... A ostali so spomini in sprejeti moramo to, kar nam je določeno, naj se zgodi Božja volja.

Marija

RAKOVNIK

15. avgust (petek) MARIJINO VNEBOVZETJE

Svete maše bodo ob: 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, **15.00**, 18.30.
Osrednja romarska slovesnost bo popoldne ob 15.00, ki jo bosta vodila salezijanca **zlatomašnika** Ciril Zajec (župnik v Beogradu, nekdanji župnik na Rakovniku) in Ignacij Kustec (danes duhovni pomočnik v Radencih, nekdanji misijonar v Indiji).
Po maši bodo pete litanije Matere Božje in blagoslov s Najsvetejšim. Priložnost za spoved.

6. september (sobota) VEČNE ZAOBLJUBE

ob 10.00 bo sveta maša, ki jo bo vodil višji predstojnik slovenskih salezijancev g. Lojze Dobravec. Med mašo bosta salezijanska bogoslovca Jure Babnik in Klemen Balažič izpovedala večne zaobljube v salezijanski družbi.

14. september (nedelja) MARIJINO ROJSTVO IN OBLETNICA POSVETITVE RAKOVNIŠKE CERKVE

Svete maše bodo ob: 7.00, 8.00, 9.15, 10.30, **15.00**, 18.30.
Osrednja romarska slovesnost bo popoldne ob 15.00, ki jo bo vodil nuncij v Belorusiji nadškof dr. Ivan Jurkovič. Po maši bodo pete litanije Matere Božje in blagoslov s Najsvetejšim.

Vsako ZADNJO NEDELJO v mesecu

ob 15.00 maša in molitve za častilce Marije Pomočnice, člane salezijanske družine in romarje. Vabljeni.



KOPRIVNIK, TEDEN DUHOVNOSTI ZA MLADE

20.-26. julij Teden duhovnosti za mlade od 18. leta naprej
Informacije in prijave: *Miran Sajovic*

USKOVNIŠKI TEDNI ZA MLADE

3.-9. avgust Tretji teden, za srednješolce in študente
Informacije in prijave: *Jože Vidic in Marko Košnik*

ORATORIJ '03, SREČANJE ANIMATORJEV

RAKOVNIK 6. september (sobota), začetek ob 9.00, sklep ob 15.00.
Program: zbiranje in ureditev »tržnice« (z izdelki v delavnicah oratorija), ob 10.00 maša z zaobljubami dveh salezijancev, praznovanje s presenečenjem.
Informacija in prijave: *Janez Potočnik*

VERŽEJ 7. september (nedelja), začetek ob 14.00, sklep ob 18.00. Program: zbiranje in ureditev »tržnice« (z izdelki v delavnicah oratorija), ob 15.00 zahvalna maša v župnijski cerkvi, praznovanje.
Informacija in prijave: *Janez Krnc, Janez Potočnik*

ŽELIMLJE – ROMANJE MLADIH

Tradicionalno romanje mladih na Kurešček ob sklepu počitnic in začetku novega šolskega leta bo v petek 29. avgusta. Zbiranje v Želimpljem do 20.00, program v Želimpljem (na temo: Glej, tvoja mati), potem peš romanje mimo Golega (postanek za molitev in čaj) na Kurešček, kjer bo sv. maša predvidoma med 24.00 in 1.00.
Informacija in prijave: *Peter Pučnik*

INFORMACIJE IN PRIJAVE

- Janez KRNC, Marijanišče, 9241 Veržej; tel. 02/588.9060, gsm 041/357.640, e-mail: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si
- Janez POTOČNIK, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana; tel. 01/427.3028, gsm 041/215.711, e-mail: janez.potocnik@salve.si
- Peter PUČNIK, Želimplje 46, 1291 Škofljica; tel. 01/470.2123, gsm 040/360.729 e-mail: peter.pucnik@guest.arnes.si
- Miran SAJOVIC, Rakovniška 6, 1000 Ljubljana, tel. 01/427.3028, gsm 041/855.351, e-mail: miran.sajovic@salve.si
- Jože VIDIC, Marko KOŠNIK, Tabor 29, 1380 Cerknica; tel. 01/709.6880, gsm 040/352.102 (Košnik), e-mail: marko.kosnik@siol.net

SKAVTSKI POTEPI

SKAVTSKA ODDAJA NA VALOVH RADIA OGNJIŠČE

Skupina skavtov in skavtinj, prihajamo iz raznih mest in krajev Slovenije, že drugo leto ustvarja oddajo.

Vsak 2. in 4. četrtek v mesecu ob 18.15 nam tako lahko prisluhnete na radiu Ognjišče in se s skupaj z nami odpravite na potep; skavtski potep, kakor se imenuje tudi naša oddaja, katere ime smo izbrali s pomočjo poslušalcev.

Z oddajo želimo poslušalcem predstaviti skavte. V studio povabimo goste, ki nam zaupajo svoja doživetja z raznih prireditvev, taborov, zimovanj ... Približno vsako tretjo oddajo pa lahko preizkusite svoje znanje v kvizu in si tako pridobite nagrade.

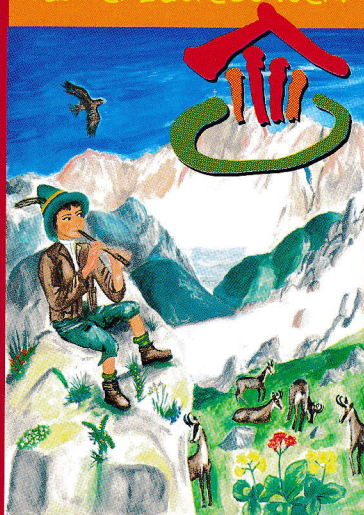
Na straneh

<http://radio.skavt.net>

si poleg slik sodelujočih lahko preberete tudi o samem nastanku oddaje in njenih začetkih.

BI-PI

Oratorij 2003
Nasmeh zasrečo vse!



WWW.ORATORIJ.NET



Mihael Rua je 22. septembra 1852 dokončno postal notranji gojenec oratorija. Naslednjega dne je z don Boskom, mamu Marjeto in šestindvajsetimi prijatelji šel peš v Becchije. Don Bosco bo pridigal v Castelnovu devetdnevnicu za Rožnovensko Mater Božjo, fantje bodo gostje pri njegovem bratu Jožetu.

Pred odhodom je don Bosco poklical Miha in mu rekel: »Pri-

»Prešel sem Rdeče morje in puščavo«

gal, bova mirno prešla eno in drugo in prišla v obljubljeni deželo.«

Miha je nekoliko pomislil, ni kdove kaj razumel, potem pa je vprašal: »Se spominjate najinega prvega srečanja? Vi ste delili svetinje, zame je ni bilo več. Tedaj ste napravili čuden gib, kakor da bi mi hoteli dati polovico svoje roke. Kaj ste hoteli povedati s tem?«

»Nisi še razumel tega? Hotel sem povedati, da si bova vse delila na pol. Vse, kar bo moje, bo tudi tvoje, skupaj z dolgovi, odgo-

vornostmi, skrbmi.«

Don Bosco se je nasmehnil. »Vendar bo tudi toliko lepih stvari, boš videl. Na koncu poti bo pa najlepše: nebesa.«

POROŠTVO ZA PETDESET LET

Velikonočni torek 1853. Turinsko nebo je prepreženo s črnimi oblaki. Janez Francesia in Mihael Rua, sošolca in neločljiva prijatelja, skupaj ponavljata lekcijo italijanščine. Miha je raztresen, daleč od stvari. Zdi se, da ga tlačijo velika žalost. Ko ga je Francesia dvakrat vprašal isto reč, je jezno zaprl knjigo in se zadril: »Kaj ti je vendar danes?«

Miha si je grizel ustnice, da ne bi zajokal in je zamrmral: »Umrl je moj brat Janez ... Potem pridem na vrsto jaz ...«

Bil je zadnji brat, ki je živel doma. V stanovanju pri orožar- ni bi mama ostala sama. Don Bosco je zvedel za novico in da bi Miha razvedril, ga je vzel s seboj, da sta šla po mestu. Moral je urediti neko zadevo blizu cerkve Velike matere na bregu Pada. Hodila sta hitro, govorila sta o oratoriju. Tiste dni je Turin obhajal osmo petdesetletnico znamenitega čudeža Rešnjega telesa. O njem je don Bosco napisal knjižico, ki so jo razgrabili.

Nenadoma se don Bosco ustavi in počasi reče: »Čez petdeset let se bo obhajala deveta petdesetletnica čudeža, mene ne bo več, ti pa boš. Ne pozabi tedaj ponatisniti mojo knjižico.«

Miha je pomislil na tisto bajno leto 1903. Zmajeval je z glavo: »Don Bosco, nekam hitro ste rekli, da bom tedaj še. Vendar se bojim, da se bo smrt kmalu grdo pošalila z mano.«

»Nobene šale ni tu, ne dobre ne grde,« ga je ustavil don Bosco. »Zagotavljam ti, da boš čez petdeset let še vedno živ. Ponatisnil boš mojo knjižico, razumeš?«

Leta 1903 je bil don Rua živ, kot don Boskov naslednik na čelu salezijanske družbe. Star je bil 66 let. Knjižico je dal ponatisniti.

T. Bosco, *Za vas živim, Ljubljana (Salve) 2001, str.: 159s.*



hodnje leto bom potreboval tvojo pomoč, da bova vlekla stvar naprej. 3. oktobra bo praznik Rožnovenske Matere Božje. V Becchije bo prišel castelnouvski župnik, v kapelici ti bo izročil črno kleriško suknjo. Ko se boš vrnil v oratorij, boš asistent in učitelj svojih prijateljev. Boš?«

»Bom.«

Na praznik večera, se spominja don Rua, je don Bosco na vozu, ki ju je peljal v Turin, pretrgal molk in dejal: »Dragi moj Rua, zdaj začneš novo življenje. Vеди pa, da boš moral, preden prispeš v obljubljeni deželo, prebresti Rdeče morje in iti skozi puščavo. Če mi boš poma-

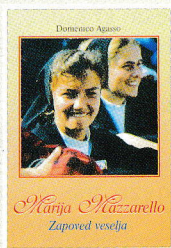
POČITNIŠKO BRANJE



BOG JE DOBER

Svetopisemska pobarvanka

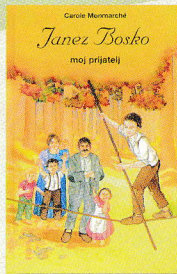
Barvaj in ustvarjaj svojo galerijo. Počitnice so primeren čas, da se srečaš s svetopisemskimi junaki in jih spoznaš. 600 SIT.



MARIJA MAZZARELLO

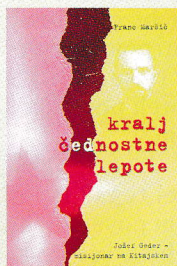
Zapoved veselja

Življenje soustanoviteljice sester hčera Marije Pomočnice je bilo včasih kot boj: za zmage proti slabostim, hibam, proti duhu popuščanja, povprečnim ciljem, pa vendno z veseljem. Pogum, ki ga je potrebovala, pa je v globoki veri in zaupanju. 1.200 SIT.



JANEZ BOSKO, MOJ PRIJATELJ

Moj prijatelj je lahko nekdo, ki ga poznam. Lepe ilustracije, napeta besedila, polno dogodivščin. To je knjiga s katero bodo počitnice lepše. 1.050 SIT.



KRALJ ČEDNOSTNE LEPOTE

Jožef Geder - misijonar na Kitajskem

Geder – beseda, ki v madžarščini pomeni globel. Priimek, ki pomeni globino in bogastvo nekega življenja, ki ga deli z vsemi, ne glede na jezik, vero ali barvo kože. »Wan Te-čun« - »Kralj čednostne lepote« so Jožefa Gederja imenovali na Kitajskem. 1.500 SIT.



ZA VAS ŽIVIM!

Življenje sv. Janeza Boska

Kako neprijeten občutek za mladostnika, če se počuti samega. Janez Bosko hoče biti vedno blizu: z nami razmišlja in sanja. Njegova misel in odnos do mladih sta aktualna tudi danes. Knjiga bo vnesla v počitnice svežino prihodnosti, ki je vredna sanj. 1.800 SIT.



DR. JANEZ JANEŽ – UTRINEK BOŽJE DOBROTE

Dr. Janez Janež je laik, ki se je ves predal v službo bolnim v misijonski deželi: z veliko mero darovanja, strokovnostjo, v popolni nesebičnosti, izogibajoč se vsaki javnosti. Je pričevalec za naše dni, ki potrebujejo človeško solidarnost in krščansko toplino. 400 SIT.

info@salve.si

www.salve.si



priprava za tisk • založba • video • trgovina

trgovina je odprta:	• vsak delovni dan	8.00 - 16.00
	• ob sobotah	8.30 - 12.30
	• ob romarskih shodih	13.00 - 17.30

tel.: 01 427 73 10 • Rakovniška 6 • 1000 Ljubljana